

บรรณานุกรม

- กมล การฤศล. "เอกสารประกอบการสอนวิชา ไทย 201 การพูดเพื่อประสิทธิผล."
แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก,
2521. (อักษำเนา)
- จิตต์นิภา ภักดีชุมพล. "กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ของโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.
- จุฑามาศ รัตนเชิดฉาย. "ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้าใจในกิจกรรม
เสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา
ภาษาไทย และการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย กับผล
สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 10." ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2525.
- จุฬาลักษณ์ โทศลำนันท์. "การสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5
โรงเรียนพานิชยการราชดำเนิน ปีการศึกษา 2515." วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.
- จูไรรัตน์ หมั่นพงษ์สถาพร. "การศึกษาค้นคว้าผลการนิเทศการศึกษา สายวิชาภาษาไทย
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชา
มัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.
- ฉลวย สุรสิทธิ์. วิชาการพูด. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2517.
- ฉัตรานันท์ นูนาค สุวรรณี อุคมผล และ วรณี พุทธเจริญทอง. ศิลปะการใช้
ภาษาไทย ในชีวิตประจำวันและทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ : ประภาพร,
2522.

- ชวลี รัชวาลย์กิจ. "โครงการเสนอเพื่อจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525.
- ฐะปะนีย์ นาคกรทรรพ และประภาศรี สีหอำไพ. ภาษาไทยสำหรับครู.
หน่วยผลิตเอกสารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : กรุงเทพฯ 2520.
- นพทล จันทร์เพ็ญ. "การศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูง ที่มีต่อการเรียนการแต่งคำประพันธ์ โดยใช้ผลงานกวี
ร่วมสมัยคู่กับผลงานของกวีโบราณมาเป็นสื่อ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2523.
- นวม สงวนทรัพย์, พ.ท. วาทศิลป์. กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2517.
- นิพนธ์ ศศิธร. หลักการพูดต่อชุมชนชน. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- ประภาศรี สีหอำไพ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิชย์,
2524.
- ประสิทธิ์ ปริกชิตกานนท์. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจักกิจกรรมเสริมหลักสูตร
วิชาสังคมศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519.
- ปรียา หิรัญประภัสร์. "ปัญหาการ สอนทักษะการพูดในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520.
- พูนศิริ เจริญพันธ์. "ความสนใจของนักเรียนสตรีศรีสุวิโยทัยที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514.
- มัทนา แขวางโสภา. "ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล โรงพยาบาล
รามาชิปที มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2517." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517.

- วณิ บัณฑิตศึกษาศาสตร. "การสำรวจความสนใจของนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยาที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517.
- วารุณี พลบูรณ์. "การศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทักษะทางภาษาไทย ชั้นประโยคประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2511." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2513.
- วิรัช ลภีรัตนกุล. "วาทนิเทศและวาทศิลป์ (Rhetoric and Speech Communication) เอกสารประกอบการสอนวิชาวาทศิลป์ (Rhetoric) คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525. (อักษรสำนวนา)
- วิสาหมัญ, กรม, กระทรวงศึกษาธิการ. ประมวลการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
กรุงเทพฯ : กุรุสภา, 2495.
- วิณา วิสเพ็ญ. "กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519.
- ศรีจันทร์ วิชากรง. "ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อวิชาภาษาไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503. กรุงเทพฯ : กุรุสภา, 2503.
- _____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา 2518.
- _____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : กุรุสภา 2521.
- _____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์การพิมพ์ 2523.

สมลักษณ์ สุขหอม. "โปรแกรมการจักกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522.

สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือครูวิชาภาษาไทยมัธยมศึกษาตอนต้น
กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์, 2522.

สุจวิศ เพ็ชรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

สุภา หรุจิตทวิวัฒน์. "การนำเสนอโครงการจักกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาภาษาไทย
ในวิทยาลัยครู." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ ภาควิชาอุดมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526.

สุภาพ สักยานันท์. "ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยาที่มีต่อกิจกรรม
เสริมหลักสูตร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517.

อารีย์ สหชาติโกสัย. หลักวิชาวาทศิลป์. นนทบุรี : โรงพิมพ์ประชาสงเคราะห์บ้านปากเกร็ด
2527.

อุทิศ นาคสวัสดิ์. ศิลปการพูด. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2515.

- Alcorn, Marvin D., Kinder, James S. and Schuert, Jim R. Better Teaching in Secondary Schools. New York : Holt Rinehart and Winston, 1970.
- Blount, Nathan S. and Klausmeier, Herbert J. Teaching in Secondary School. New York. Harper and Row Publishers. 1968.
- Brineger, Harold F. "The Measurement of Attitudes of High School Students Towards Their School," Thesis Abstract Series, 1925.
- Doohan, Joseph Edward. "Current Practices and Problems in Student Activities in Four Maine Public Secondary School." Dissertation Abstract International Vol. 29 January, 1969.
- Glass, Gene V. and Stanley, Julian C. Statistical Methods in Education and Psychology. New Jersey : Preutice Hall Inc., 1970.
- Hagerty, Robert Edward, "An Investigation of Student Activity Program in Michigan Junior High Schools." Dissertation Abstracts International, Vol. 32, November, 1971.
- Louis, William. "Defining Behavioral Objectives for the Teaching of Speech Communication : An Analytical Study ; Dissertation Abstract International United States Cushing-Molly Ann-Arbor Michigan : Vol 35. No 7, January, 1975.
- Marlen, Gilman Richard. "An Analysis of the Speech Program in the Large Junior High and Middle School in Texas," Dissertation Abstract International United States. Cushing-Molly Inc., Ann-Arbor Michigan, Vol. 35 No 7 (January) 1975.

- Mckown, Harry C., Activities in Elementary School. New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1935.
- Robinson, Karl F. and Becker, Albert B. Effective Speech for the Teacher. New York : McGraw-Hill book Company. Inc., 1970.
- Runkle, Judith Ann. "A Survey of the Small Group Techniques Used in College Beginning Speech Classes," Dissertation Abstract International, United States Cushing-Molly, Inc., Ann-Arbor Michigan, Vol. 32., No. 10., (April 1972)
- Shannon, John R. "School Activities and Personality Development," School Activities. X. (May 1949)
- Skillman, John Harold. "A Study of the Relationship between Participation in Various Types of Extra Class & Activities and Academic Performance in Three Private Japanese Secondary School." Dissertation Abstract International, February, 1959.
- Unruh, Adolph. "Some Criteria for Evaluating a Program of Activities." School Activities. XI (September, 1949)
- Walker, Helem Mary and Lev, Joseph. Elementary Statistical Methods. New York, Holt, Reine Lart and Winston, 1969.
- Weaver, Borchers and Smith. The Teaching of Speech. New Jersey : Prentice Hall, Inc., 1956.
- Wilcox, Kenneth. "Testimony," School Activities, XXXVII (April 1966)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์ อารีย์ สหชาติโกสีย์ รองคณบดี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
2. อาจารย์ชัยวิช ไทยง รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ปราวณี บุญชุ่ม ศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา
4. อาจารย์ว่าสนา เลชะพันธ์ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย โรงเรียน
เศรษฐบุตรบำเพ็ญ
5. อาจารย์กัลยา สหชาติโกสีย์ อาจารย์โรงเรียนหอวัง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการทรวจโปรแกรมการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด

1. รองศาสตราจารย์ อารีย์ สหชาติโกสีย์ รองคณะบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
2. อาจารย์จรรยา สารการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนนารีบุญถ อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี
3. อาจารย์นพทล จันทร์เพ็ญ อาจารย์วิชาภาษาไทย วิทยาลัยอุบลราชธานี
4. อาจารย์นวลจันทร์ จันทร์ขาว ฝ่ายนิเทศการสอน หน่วยงานนิเทศก เขตการศึกษา 10
5. อาจารย์จุฑามาศ รัตนเชิดฉาย อาจารย์วิชาภาษาไทย โรงเรียนนารีบุญถ อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

รายชื่อโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร

จังหวัดอุบลราชธานี	โรงเรียนเบ็ญจมะมหาราช
	โรงเรียนนารีบุญถูล
	โรงเรียนศรีปฐมพิทยาคาร
จังหวัดยโสธร	โรงเรียนยโสธรพิทยาคม
จังหวัดร้อยเอ็ด	โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย
	โรงเรียนสตรีศึกษา
จังหวัดมหาสารคาม	โรงเรียนณกุลนาารี
	โรงเรียนสารคามพิทยาคม
จังหวัดกาฬสินธุ์	โรงเรียนอนุกุลอนารี
	โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์
จังหวัดนครพนม	โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย
จังหวัดมุกดาหาร	โรงเรียนมุกดาหาร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครูท

ที่ ศษ. 0806/01943

กรมสามัญศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

25 กุมภาพันธ์ 2528

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

เรียน หัวหน้าสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 10

คายนางสมิทธิชัย เจริญวงศ์ นิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง "การนำเสนอโปรแกรมการจักกิจกรรมการสอนทักษะ
การพูดในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" มีความประสงค์ที่จะขอ
ความร่วมมือจากครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการตอบแบบสอบถามเพื่อรวบรวม
เป็นข้อมูลประกอบการทำวิจัยในหัวข้อเรื่องดังกล่าว

กองการมัธยมศึกษา พิจารณาแล้ว เห็นว่าการทำวิจัยดังกล่าว อันจะเป็นประโยชน์
ในทางวิชาการต่อไป สมควรให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ตามที่จะเห็นสมควรจะขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายประจวบ วัจนะรักษ์)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

ฝ่ายส่งเสริมโรงเรียน

โทร. 2822636

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

15 กุมภาพันธ์ 2528

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

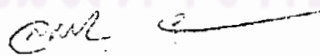
เรียน อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

กิตตินางสมไชย เจริญวงศ์ ปัจจุบันเป็นนิสิตปริญญาโท ภาควิชามัธยมศึกษา
สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความประสงค์จะทำการวิจัย
เรื่อง "การนำเสนอโปรแกรมการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ในการเรียนการสอน
วิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทาง ในการนำเสนอ
โปรแกรมการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นการ
ส่งเสริมการเรียนการสอนทักษะการพูดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การวิจัยครั้งนี้ต้องใช้ข้อมูลจากความคิดเห็นและประสบการณ์ของท่าน ในฐานะ
อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านช่วยตอบแบบสอบถาม
ตามความเป็นจริง

การวิจัยครั้งนี้จะประสบความสำเร็จอย่างยิ่งก็ด้วยความร่วมมือของท่าน
ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้
เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสมไชย เจริญวงศ์)

แบบสอบถามครูภาษาไทย
เรื่อง

การนำเสนอโปรแกรมการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดในการเรียนการสอน
วิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ

ส่วนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ในการเรียน
การสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 1 ความมุ่งหมาย วิธีการจัด การเข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 2 ประเภทกิจกรรมที่จัด ประโยชน์และความต้องการที่มีต่อกิจกรรม
แต่ละประเภท

ตอนที่ 3 การประเมินผล ปัญหา อุปสรรค

ส่วนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบ

โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างต่อไปนี้

1.	เพศ	☐	ชาย	☐	หญิง
2.	อายุ	☐	21 - 25 ปี	☐	26 - 30 ปี
		☐	31 - 35 ปี	☐	36 - 40 ปี
		☐	41 - 45 ปี	☐	46 - 50 ปี
		☐	51 - 60 ปี	☐	อื่น ๆ โปรดระบุ

3. วุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า อื่น ๆ โปรดระบุ
4. ท่านมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาแล้ว
 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี
 11 - 15 ปี 16 - 20 ปี
 มากกว่า 20 ปี
5. ระดับชั้นที่ท่านสอนในปัจจุบัน
 มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย
 ทั้งสองระดับ
6. จำนวนคาบที่สอนในหนึ่งสัปดาห์
 1 - 5 คาบ 6 - 10 คาบ
 11 - 15 คาบ 16 - 20 คาบ
 21 - 25 คาบ
7. วิชาที่ท่านสอนนอกเหนือไปจากวิชาภาษาไทย
 ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์
 สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์
 ไม่มี อื่น ๆ
8. หน้าที่พิเศษที่ท่านออกเหนือจากการสอน
 เป็นผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการ
 เป็นหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
 เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
 เป็นที่ปรึกษาชุมนุม
 เป็นอาจารย์แนะแนว
 ช่างงานห้องสมุดหรือบรรณารักษ์
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ภาคผนวก ง

มัสติควิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

15 กุมภาพันธ์ 2528

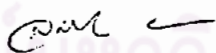
เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน นักเรียนโรงเรียน

ดิฉัน นางลมโซย เจริญวงศ์ นิสิตปริญญาโท ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาการสอนภาษาไทย มัสติควิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความประสงค์จะทำการวิจัยเรื่อง "การนำเสนอโปรแกรมการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทาง ในการนำเสนอโปรแกรมการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การวิจัยครั้งนี้จะสมบูรณ์ได้ ต้องใช้ข้อมูล ความคิดเห็นของนักเรียนเป็นส่วนสำคัญ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนให้ตอบแบบสอบถามทุกข้อความความเป็นจริง ดิฉันขอรับรองว่าคำตอบที่ได้รับจะนำไปใช้ในการวิจัยนี้เท่านั้น หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากนักเรียนเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุุณา

(นางลมโซย เจริญวงศ์)

แบบสอบถามนักเรียน

เรื่อง

การนำเสนอโปรแกรมการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดในการเรียนการสอน
วิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ

ส่วนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดในการเรียน
การสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 1 ความมุ่งหมาย วิธีการจัด การเข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 2 ประเภทกิจกรรมที่จัด ประโยชน์และความต้องการที่มีต่อ
กิจกรรมแต่ละประเภท

ตอนที่ 3 การประเมินผล ปัญหา อุปสรรค

ส่วนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบ

โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างต่อไปนี้

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

13 - 15 ปี

16 - 18 ปี

19 ปีขึ้นไป

3. อาชีพของบิดา-มารดา

รับราชการ

ค้าขาย

รับจ้าง

อื่น ๆ (โปรดระบุ)..

4. รายได้ของนิคมการค้าของท่าน/เคียน (โดยประมาณ)

- ต่ำกว่า 2,000 บาท
- 2,100-3,000 บาท
- 3,100-4,000 บาท
- 4,100-5,000 บาท
- 5,100-6,000 บาท
- มากกว่า 6,000 บาท
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. พี่น้องร่วมบิดา-มารดาเดียวกัน (โดยไม่นับผู้ตอบแบบสอบถาม)

- 1 คน 2 คน
- 3 คน มากกว่า 3 คน
- เป็นบุตรคนเดียวของบิดา-มารดา

6. ลำดับที่ในการเกิดของท่าน

- คนที่ 1
- คนที่ 2
- คนที่ 3
- คนสุดท้าย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 2

รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดในการเรียนการสอน
วิชาภาษาไทย

ตอนที่ 1

ความมุ่งหมาย วิธีการจัด และการเข้าร่วมกิจกรรม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และเติมข้อความลงในช่องว่าง
ถ้าท่านไม่สามารถตอบคำถามได้ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ไม่ทราบ

1. โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย และขอช่วยในการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการพูดหรือไม่

☐ มี	☐ ไม่มี
☐ มีบางกิจกรรม	☐ ไม่ทราบ
2. ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดแต่ละครั้งผู้ใดเป็นผู้กำหนดความมุ่งหมาย

☐ ฝ่ายบริหาร	☐ อาจารย์ฝ่ายกิจกรรม
☐ อาจารย์ฝ่ายกิจกรรมและนักเรียน	☐ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย
☐ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยและนักเรียน	☐ ไม่ทราบ
☐ ฝ่ายบริหาร ร่วมกับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย	
3. ผู้ริเริ่มในการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการพูดในโรงเรียนของท่านคือใคร

☐ นักเรียน	☐ อาจารย์ผู้สอนทักษะการพูด
☐ นักเรียนและอาจารย์ผู้สอน	☐ ฝ่ายบริหาร
☐ ฝ่ายบริหารและอาจารย์ผู้สอนภาษาไทย	☐ ไม่ทราบ
4. โรงเรียนของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยอย่างไรบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)

☐ ให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
☐ ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียง
☐ ฝึกการคิดและพูดอย่างมีเหตุผล

- สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ตนเองและพัฒนาบุคลิกภาพ
 - เพื่อส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย
 - เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักนำตนเองและบังคับตนเอง
 - เพื่อให้เกิดความร่วมมืออันดีต่อกัน
 - เป็นการส่งเสริมทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะการเป็นผู้นำ การทำงานร่วมกัน
 - เพื่อให้ให้นักเรียนค้นพบความสามารถพิเศษ ความถนัด ความสนใจของตนเอง
 - ใฝ่ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถนั้น ๆ ใฝ่ยิ่งขึ้น
 - เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ)
5. ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งท่านได้รับทราบจุดประสงค์ในการดำเนินงาน กำหนดการ และวิธีการจัดทุกครั้งหรือไม่
- ทราบทุกครั้ง ทราบบางครั้ง ไม่ทราบเลย
6. โรงเรียนของท่านมีการจัดเตรียมวิธีดำเนินงานกิจกรรมการฝึกทักษะการพูดโดยวิธีใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)
- ประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์ การดำเนินงาน การขอความร่วมมือ
 - มีการประชุมระหว่างผู้บริหารและคณะครูที่เกี่ยวข้อง
 - ประชุมนักเรียนชี้แจงวัตถุประสงค์และการดำเนินงาน
 - แจกเอกสารและระเบียบการให้นักเรียนและผู้ปกครองเพื่อขอความร่วมมือ
 - วางแผนและกำหนดโครงการก่อนหน้าที่จะมีกิจกรรมเป็นคราว ๆ ไป
 - วางแผนและกำหนดโครงการไว้ล่วงหน้าตลอดปี
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ)
7. การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่ผ่านมา ใ้มี การดำเนินการจัดกิจกรรมอย่างไร (ตอบได้หลายข้อ)
- ฝ่ายบริหารกำหนดนโยบายเอง
 - อาจารย์เป็นผู้วางแผนและจัดกิจกรรมเอง
 - อาจารย์และนักเรียนร่วมกันวางแผนและจัดกิจกรรม
 - อาจารย์เป็นผู้วางแผน แต่ให้นักเรียนเป็นผู้จัดกิจกรรม
 - นักเรียนวางแผนและดำเนินการในความดูแลของอาจารย์

- ไม่ทราบ
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
8. กิจกรรมการสอนทักษะการพูดในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนของท่าน
จัดขึ้นในเวลาใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)
☐ ในเวลาเรียน	☐ ระหว่างเวลาพัก
☐ หลังเลิกเรียน	☐ เมื่อสิ้นภาคเรียน
☐ วันหยุดราชการและวันหยุดพิเศษ	☐ แล้วยุติสถานการณ์และสภาพการณ์
☐ วันสำคัญต่าง ๆ	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
9. ความความเห็นของท่าน เวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูด
คือเวลาใด (ตอบได้หลายข้อ)
ในเวลาเรียน	☐ ระหว่างเวลาพัก
☐ หลังเลิกเรียน	☐ เมื่อสิ้นภาคเรียน
☐ วันหยุดราชการและวันหยุดพิเศษ	☐ แล้วยุติสถานการณ์และสภาพการณ์
☐ วันสำคัญต่าง ๆ	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
10. สถานที่ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดสะดวก และเหมาะสมเพียงใด
- กว้างขวางเหมาะสม
 คับแคบไม่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมใหม่ ๆ
 ตั้งอยู่ในบริเวณที่ห่างไกลความสนใจ
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
11. จำนวนครั้งที่ท่าน/ครูของท่านฝึกทักษะการพูดให้นักเรียน
☐ เดือนละครั้ง	☐ เดือนละ 2 ครั้ง
☐ เดือนละ 3 ครั้ง	☐ มากกว่าเดือนละ 3 ครั้ง
☐ ไม่เคยเลย	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
12. ท่าน/ครูของท่านจัดกิจกรรมในการสอนทักษะการพูดบ่อยเพียงใด
☐ มากที่สุด	☐ มาก
☐ ปานกลาง	☐ น้อย
☐ น้อยที่สุด	☐ ไม่ได้จัดเลยเพราะเวลาไม่พอ
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)	

13. ท่าน/ครูของท่านใช้วิธีใดในการสอนทักษะการพูด (เลือกได้หลายข้อ)

- บรรยาย
- สาธิตแล้วให้นักเรียนออกมาฝึกปฏิบัติเป็นบางครั้ง
- เชิญวิทยากรมาบรรยายเป็นบางครั้ง
- จัดกิจกรรมพูดหน้าเสาธง เช่น รายการภาษาไทยวันละคำ
- ใช้อุปกรณ์ เช่น เครื่องบันทึกเสียงและเอกสารต่าง ๆ ประกอบการสอน
- เสนอปัญหาให้นักเรียนโต้วาทีตามกฎเกณฑ์ หรืออภิปราย
- กำหนดหัวข้อให้นักเรียนเลือกพูดตามใจ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

14. แหล่งศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมของท่านเพื่อใช้ในการเรียนการสอนทักษะการพูดคือ (เลือกได้หลายข้อ)

- วิทยุ โทรทัศน์
- สถาบันฝึกพูดต่าง ๆ หรือสถาบันเดิมของท่าน
- หนังสือ เอกสาร วารสารต่าง ๆ
- เครื่องบันทึกเสียง ภาพยนตร์
- อบรมเพิ่มเติมเป็นบางครั้ง
- เข้าร่วมกิจกรรมหรือเข้าฟังเกี่ยวกับการพูดตามแหล่งวิทยากรต่าง ๆ ในท้องถิ่น
- ไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติมเพราะไม่มีเวลา
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

15. วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดนั้น ทางโรงเรียน มีพร้อมหรือไม่

- มีพร้อมทุกอย่างและสะดวกในการใช้
- ไม่พร้อมแต่สะดวกในการใช้
- มีพร้อม แต่ไม่สะดวกในการใช้
- ไม่พร้อม และไม่สะดวกในการใช้
- ไม่พร้อม ครูผู้สอนต้องจัดหาเอง
- ไม่พร้อมแต่ทางโรงเรียนช่วยเหลือในการจัดหาและขอยืมจากแหล่งอื่น ๆ ให้

16. จากการจัดกิจกรรมที่ผ่านมา นักเรียนเข้าร่วม หรือให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม
 มากน้อยเพียงใด (ตอบได้หลายข้อ)

- กระจือหรือรับในทางเข้าร่วมกิจกรรมก็
- เข้าร่วมเฉพาะกิจกรรมใหญ่ ๆ
- เข้าร่วมกิจกรรมมันเทิงเป็นส่วนใหญ่
- เข้าร่วมในกิจกรรมที่มีคะแนนและมีการวัดผล
- ไม่คอยเข้าร่วมเพราะกิจกรรมไม่น่าสนใจ
- นักเรียนมาจากครอบครัวยากจน จึงไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมบางอย่างได้
- ผู้ปกครองนักเรียนไม่สนับสนุนให้ลูกหลานของคนเข้าร่วมกิจกรรม
- ไม่คอยเข้าร่วมกิจกรรมเพราะการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง
- ไม่คอยเข้าร่วมกิจกรรมเพราะขาดการประสานงานที่ดี
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2

ประเภทกิจกรรมที่จัดประโยชน์ และความต้องการที่มีต่อกิจกรรมแต่ละประเภท

คำชี้แจง คำถามต่อไปนี้ 2 ตอน โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่องที่ต้องการเพื่อ
แสดงว่า

- ก. ประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภทที่โรงเรียนของท่านจัดขึ้นมีมากน้อยเพียงใด
ข. ความต้องการของท่านที่มีต่อกิจกรรมแต่ละประเภทมีมากน้อยเพียงใด

ตัวอย่าง

		(ก) ประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภทที่จัดขึ้น				
		(ข) ความต้องการที่มีต่อกิจกรรมแต่ละประเภท				
		มากที่สุด	มาก	พอ สมควร	น้อย	น้อยที่สุด
๐	จัดโต๊ะที่ระหว่างสถาบัน (ก) (ข)
๐๐	แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่าน (ก) (ข)

๐ ในส่วน ก. ถ้าท่านกาเครื่องหมาย ลงในช่อง มาก หมายความว่า ท่านเห็นว่า
กิจกรรมการจัดโต๊ะที่มีประโยชน์มาก

ในส่วน ข. ถ้าท่านกาเครื่องหมาย ลงในช่องมากที่สุด หมายความว่า ท่านต้องการ
กิจกรรมการจัดโต๊ะที่ระหว่างสถาบันมากที่สุด

๐๐ ในส่วน ก. และ ข. ถ้าท่านกาเครื่องหมาย ลงในช่อง พอสมควร หมายความว่า
ท่านเห็นว่า กิจกรรมการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน มีประโยชน์พอสมควร และ
ท่านต้องการกิจกรรมการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านพอสมควร

		(ก) ประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท ที่จัดขึ้น				
		(ข) ความต้องการที่มีต่อกิจกรรม แต่ละ ประเภท				
		มาก ที่สุด	มาก	พอ สมควร	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	ฟังการอภิปราย โต้วาที่ระหว่างชั้น (ก) ระหว่างสถาบันเพื่อสร้างเสริมประสพ- (ข) การณ าลา
2.	ฟังบุคคลภายนอกโต้วาทีหรืออภิปราย (ก) ในโรงเรียนเพื่อสร้างเสริม (ข) ประสพการณในคานนี้
3.	อภิปรายเกี่ยวกับการใช้ลดยค้ำสำนวน (ก) ในงานเขียนคาง ะ (ข)
4.	พูดแสดงเหตุผลในการเลือกอ่าน (ก) วรรณกรรมที่ใ้รับการยกยออง (ข)
5.	การสัมภาษณ์บุคคล (ก) (ข)
6.	ฝึกการพูดคอหนาสาธาารณสน (ก) (ข)
7.	พูดชักชวนใ้หน้า เรียนเข้าร่วมกิจกรรม (ก) ในโอกาสคาง ะ (ข)
8.	จักรายการใ้ทดลองสนกและลั้กวา (ก) (ข)

		(ก) ประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท ที่จัดขึ้น				
		(ข) ความต้องการที่มีต่อกิจกรรม แต่ละประเภท				
		มาก ที่สุด	มาก	พอ สมควร	น้อย	น้อย ที่สุด
9.	วินิจฉัยการกระทำของบุคคลในเรื่องที่อ่าน ว่าควรหรือไม่ควรอย่างไร	(ก)
	(ข)
10.	อธิบายแสดงความคิดเห็นแกปัญหาจากเรื่อง ที่อ่าน	(ก)
	(ข)
11.	วินิจฉัยเรื่องที่ได้ฟังจากบุคคล คณะ บุคคลหรือสื่อมวลชน	(ก)
	(ข)
12.	สนทนาเกี่ยวกับงานเขียนที่มีคุณค่าทาง ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	(ก)
	(ข)
13.	สรุปและถ่ายทอดการฟัง เรื่องที่มีคุณค่า ทางศิลปะและวัฒนธรรมไทยจากสื่อ มวลชน	(ก)
	(ข)
14.	วิเคราะห์การใช้ถ้อยคำ ส่วนวนโวหาร ข้อเขียนของผู้ทรงคุณวุฒิ	(ก)
	(ข)
15.	วิเคราะห์วรรณกรรมที่ได้รับการยกย่อง แล้วนำเสนอหน้าชั้น หรือป้ายประกาศ	(ก)
	(ข)
16.	เปรียบเทียบค่านิยมและแนวคิดที่ปรากฏใน วรรณกรรมและวรรณคดีที่อ่านกับสังคม ปัจจุบัน	(ก)
	(ข)

		(ก) ประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภทที่จัดขึ้น				
		(ข) ความต้องการที่มีต่อกิจกรรมแต่ละประเภท				
		มาก ที่สุด	มาก	พอ สมควร	น้อย	น้อย ที่สุด
17.	พูดคุยปราชัยและรายงานการประชุม (ก) (ข)
18.	ฝึกการพูดโฆษณา พูดโทรศัพท์ (ก) (ข)
19.	ฝึกเป็นโฆษกวิทยุ โทรทัศน์ หรือพิธีกร ในโอกาสต่าง ๆ (ก) (ข)
20.	พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลในประวัติศาสตร์หรือในชีวิตจริงที่ได้วิเคราะห์จากงานเขียน (ก) (ข)
21.	พูดชี้แจงข้อความจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ (ก) (ข)
22.	สร้างสถานการณ์จำลองในการพูดธุรกิจ (ก) นักหมาย เลิกนัก หรือสั่งการ (ข)
23.	สร้างสถานการณ์จำลองให้นักเรียนแนะนำตนเองแก่เพื่อน ผู้ใหญ่ ผู้อื่นในงานเลี้ยง (ก) (ข)

		(ก) ประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท ที่จัดขึ้น				
		(ข) ความต้องการที่มีต่อกิจกรรมแต่ละ ประเภท				
		มาก ที่สุด	มาก	พอ สมควร	น้อย	น้อย ที่สุด
24.	จัดแสดงละครวิทยุ หรือละครบนเวที (ก) (ข)
25.	จัดรายการโต้วาทีเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ระหว่างชั้น ระหว่างสถาบัน (ก) (ข)
26.	จัดอภิปรายโดยนักเรียนแบ่งกันสนับสนุน และ คัดค้านการอภิปราย รายงานผลการอภิปราย (ก) (ข)
27.	ประกวดอ่านคำเชิญชวน ประกาศ หรือ แถลงการณ์ (ก) (ข)
28.	แข่งกันเล่าเรื่องที่ใ้ฟังหรืออ่าน โดยลำดับ เหตุการณ์ใหญ่ของรักคุณ (ก) (ข)
29.	ประกวดอ่านทำนองเสนาะชนิดต่าง ๆ (ก) (ข)
30.	วิจารณ์ข่าวจากหนังสือพิมพ์ บทความ หรือ วารสาร (ก) (ข)
31.	อ่านข่าวทางเครื่องกระจายเสียงในโรงเรียน (ก) (ข)
32.	ตีความ วิเคราะห์และแยกข้อเท็จจริงจาก ข้อคิดเห็น แยกใจความสำคัญจากพลความ (ก) (ข)

		(ก) ประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท ที่จัดขึ้น				
		(ข) ความต้องการที่มีต่อกิจกรรม แต่ละ ประเภท				
		มาก ที่สุด	มาก	พอ สมควร	น้อย	น้อย ที่สุด
33.	ร้องเพลงประกอบบทเรียน (ก) (ข)
34.	รวบรวมภาษาถิ่น และเปรียบเทียบ ภาษากลาง (ก) (ข)
35.	ถอดคำให้คล้องจองกัน เช่น ข้าวเหนียว รสเปรี้ยว เลี้ยวขวา มาเยี่ยม ฯลฯ (ก) (ข)
36.	นำบทหรือกรองจากแม่บทเรียน หรือคำ ประพันธ์ที่แต่งเองมาใส่ทำนองเพลงต่าง ๆ (ก) (ข)
37.	ประกวดเขียนคำขวัญ หรือโฆษณา (ก) (ข)
38.	จัดสถานการณ์เกี่ยวกับการประชุม แล้วเขียน บันทึกรายงานการประชุมให้กระชับรัดกุม (ก) (ข)
39.	เขียนร้อยแก้ว และร้อยกรองสั้น ๆ ให้ สะท้อนอารมณ์ผู้อ่าน แล้วเสนอผลงานหน้าชั้น (ก) (ข)
40.	เขียนบันทึกเหตุการณ์หรือเรื่องราวสั้น ๆ ให้สละสลวย เสนอผลงานหน้าชั้น ฯลฯ (ก) (ข)

		(ก) ประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท ที่จัดขึ้น				
		(ข) ความต้องการที่มีต่อกิจกรรม แต่ละ ประเภท				
		มาก ที่สุด	มาก	พอ สมควร	น้อย	น้อย ที่สุด
41.	เขียนคำแถลงการณ์ คำเชิญชวน ประกาศ (ก) ตามโอกาสต่าง ๆ ตามความคิดของนักเรียน (ข) เอง
42.	รวบรวมคำที่มักเขียนผิด และอ่านผิด จาก (ก) พจนานุกรมเสนอทางเครื่องกระจายเสียงของ (ข) โรงเรียน
43.	จัดงานวันสำคัญทางวรรณคดี เช่น วันสุนทรภู่ (ก) เป็นต้น (ข)
44.	จัดกิจกรรมพูดหน้าเสาธง เช่น รายการ (ก) ภาษาไทยวันละคำ (ข)
45.	แข่งขันถอดคำประพันธ์จากวรรณคดี (ก) (ข)
46.	จัดไปชมนิทรรศการทางวรรณคดีที่สถาบันอื่น (ก) จัดขึ้น (ข)
47.	จัดแสดงเพลงพื้นเมือง เช่น หมอลำ ลำตัด (ก) เพลงฉ่อย เพลงอีแซว เป็นต้น (ข)
48.	แสดงจินตลีลาประกอบบทเรียน (ก) (ข)

4. เมื่อจัดกิจกรรมเสร็จแล้วมีการประเมินผลเมื่อใด
- หลังจากทำกิจกรรมเสร็จ เมื่อสิ้นภาคเรียน
- เมื่อสิ้นปีการศึกษา ไม่ทราบ
5. เมื่อมีการประเมินผลแล้วทางโรงเรียนได้นำผลไปใช้ในทางใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)
- นำไปปรับปรุงในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป
- ให้เป็นคะแนนกิจกรรมและพัฒนาการของนักเรียน
- นำไปเปรียบเทียบกับผลของการจัดกิจกรรมครั้งที่ผ่านมานหรือครั้งต่อ ๆ ไป
- ไม่ทราบ
6. วิธีการประเมินผลการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนของท่านใช้วิธีใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)
- ผู้รวมกิจกรรมกรอกแบบประเมินผล
- อาจารย์และนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมกรอกแบบประเมินผล
- สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน และดูผลที่นักเรียนปฏิบัติ
- ประชุมชี้แจง อภิปรายผล โดยครูผู้สอน หรือผู้บริหาร
- ไม่ทราบ
7. ท่านคิดว่ากิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการพูดในโรงเรียนของท่านประสบสำเร็จเพียงใด
- เป็นที่น่าพอใจ
- ต้องปรับปรุงเล็กน้อย
- ต้องปรับปรุงอีกมาก
- ต้องปรับปรุงใหม่หมด
- ไม่ทราบ

8. การจัดการกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
 เท่าที่เข้ามา โรงเรียนของท่านพบปัญหาและอุปสรรคในด้านใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)
- นักเรียนไม่สนใจ ไม่เข้าร่วม ไม่เห็นความสำคัญของการจัดการ
 - อาจารย์บางส่วนไม่ร่วมมือและสนับสนุน
 - ผู้บริหารไม่ร่วมมือและสนับสนุน
 - ขาดการประสานงานที่กระตือรือร้นที่เกี่ยวข้อง เช่นนักเรียน อาจารย์ เจ้าหน้าที่
 ฝ่ายต่าง ๆ เช่น เจ้าหน้าที่โสตทัศนศึกษา ฝ่ายอาคารสถานที่ เป็นต้น
 - ไม่มีสถานที่เหมาะสมในการจัดการเรียนนอกห้องเรียน
 - ไม่มีเวลาจัดการเรียน เพราะเนื้อหาที่เรียนมีมาก
 - ขาดอุปกรณ์ เช่น เครื่องกระจายเสียง ไมโครโฟน เครื่องบันทึกเสียง
 - ครู - นักเรียนไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในการจัดการเรียน
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ)

9. ถ้ามีโอกาสที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนทักษะการพูดในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
 ให้ดีขึ้น ท่านมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การเตรียมการจัดการเรียนการสอน _____

2. การดำเนินการจัดการเรียนการสอน _____

3. การประเมินผลการจัดการเรียนการสอน _____

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ _____

ภาคผนวก จ
แบบประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

15 พฤษภาคม 2528

เรื่อง ขอความร่วมมือในการอ่านและประเมินผลโปรแกรมการจักกิจกรรมการสอน
ทักษะการพูดในถาวรเรียนการสอนวิชาภาษาไทย-ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
เรียน ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ

เนื่องจาก คิฉิน นางลมโซย เจริญวงศ์ นิสิตปริญญาโท ภาควิชามัธยมศึกษา
สาขาการสอนภาษาไทย กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การนำเสนอโปรแกรมการจักกิจกรรม
การสอนทักษะการพูดในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" คิฉินได้
นำขอเท็จจริงและขอเสนอแนะจากการตอบแบบสอบถามของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย และ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตลอดจนศึกษาเอกสาร วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องเป็นเกณฑ์
ในการสร้างโปรแกรมขึ้น เพื่อเป็นแนวทางแก่ครู อาจารย์ในการจักกิจกรรมการเรียนการ
สอนทักษะการพูดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การวิจัยครั้งนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการประเมินผลจากผู้ทรงคุณวุฒิ
ทางคานนี้ เพื่อให้โปรแกรมที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม คิฉินจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ได้กรุณาอ่านและประเมินผลโปรแกรมนี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นางลมโซย เจริญวงศ์)

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงคำขวัญ ทัศนคติและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากร
จำแนกตามลำดับความ คิดเห็น ของครูที่มีต่อประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท

ลำดับที่	กิจกรรม	\bar{x}	S.D	ความหมาย
1.	จัดงานวันสำคัญทางวรรณคดี เช่นวันสุนทรภู่	4.11	0.85	มาก
2.	ผูกชกชวนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในโอกาสต่าง ๆ	3.88	0.80	มาก
3.	ประกวดอ่านทำนองเสนาะชนิดต่าง ๆ	3.83	0.97	มาก
4.	จัดรายการโต้วาทีในเรื่องที่เรียนระหว่างชั้น ฯลฯ	3.81	0.87	มาก
5.	รวบรวมคำที่มักเขียนผิดและอ่านผิดจากพจนานุกรม เสนอทางเครื่องกระจายเสียงของโรงเรียน	3.78	0.95	มาก
6.	ฝึกการผูกคอตหน้าสาธารณชน	3.77	0.95	มาก
7.	แข่งขันเล่าเรื่องที่ไต่ฟังหรืออ่านโดยลำดับเหตุการณ์ ให้รัดกุม	3.74	0.81	มาก
8.	วิเคราะห์วรรณกรรมที่ได้รับการยกย่อง ฯลฯ	3.73	0.85	มาก
9.	ประกวดเขียนคำขวัญหรือโฆษณา	3.72	0.81	มาก
10.	สร้างสถานการณ์จำลองให้นักเรียนแนะนำตนเอง ฯลฯ	3.69	0.89	มาก
11.	เปรียบเทียบค่านิยมและแนวคิดที่ปรากฏในวรรณกรรม และวรรณคดีที่อ่านกับสังคมปัจจุบัน	3.68	0.79	มาก
12.	วิจารณ์ข่าวจากหนังสือพิมพ์ บทความหรือวารสาร	3.68	0.84	มาก
13.	ฟังบุคคลภายนอกโต้วาทีหรืออภิปรายในโรงเรียน	3.66	0.95	มาก
14.	ผูกแสดงเหตุผลในการเลือกอ่านวรรณกรรมที่ได้รับ ถวียกย่อง	3.65	0.82	มาก
15.	เขียนร้อยแก้วและร้อยกรองสั้น ๆ ให้สะท้อนอารมณ์	3.65	0.95	มาก
16.	ผูกอภิปรายและรายงานการประชุม	3.64	0.76	มาก
17.	ประกวดอ่านคำเชิญชวน ประกาศหรือแถลงการณ์	3.64	0.89	มาก
18.	ฟังการอภิปราย โต้วาที ระหว่างสถาบัน ฯลฯ	3.63	0.99	มาก

ตารางแสดงค่ามัธยิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากร จำแนกตามลำดับความคิดเห็น ของครูที่มีต่อประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรม	\bar{X}	S.D	ความหมาย
19.	จัดอภิปรายโดยนักเรียนแบ่งกันสนับสนุนและคัดค้าน ฯลฯ	3.63	0.84	มาก
20.	อภิปรายเกี่ยวกับการใช้ด้อยค่า ส่วนวนในงานเขียน	3.62	0.83	มาก
21.	จัดรายการโทรทัศน์ตอนสดและสัปดาห์	3.61	1.03	มาก
22.	แข่งขันถอดคำประพันธ์จากวรรณคดี	3.60	0.97	มาก
23.	จัดการแสดงเพลงพื้นเมือง เช่นหมอลำ ลำตัด ฯลฯ	3.60	0.98	มาก
24.	เขียนบันทึกเหตุการณ์หรือเรื่องราวสั้น ๆ ให้สละสลวย	3.60	0.88	มาก
25.	ฝึกโฆษณา พูดโทรศัพท์	3.58	0.81	มาก
26.	อภิปรายแสดงความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหาจากเรื่องที่อ่าน	3.54	0.72	มาก
27.	สนทนาเกี่ยวกับงานเขียนที่มีคุณค่าทางศิลปะ ฯลฯ	3.54	0.83	มาก
28.	ถอดคำให้คล้องจองกัน เช่น ข้าวเหนียว รสเปรี้ยว ฯลฯ	3.54	0.79	มาก
29.	จัดกิจกรรมการพูดหน้าเสาธง ฯลฯ	3.54	1.09	มาก
30.	เขียนคำแถลงการณ์ คำเชิญชวน ประกาศ ฯลฯ	3.53	0.88	มาก
31.	ตีความ วิเคราะห์ แยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น ฯลฯ	3.51	0.83	มาก
32.	วินิจฉัยการกระทำของบุคคลในเรื่องที่อ่าน ฯลฯ	3.50	0.85	มาก
33.	พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลในประวัติศาสตร์ ฯลฯ	3.50	0.73	มาก
34.	อ่านข่าวทางเครื่องกระจายเสียงในโรงเรียน	3.49	1.05	ปานกลาง
35.	วินิจฉัยเรื่องที่ไต่หังจากบุคคล คณะบุคคล ฯลฯ	3.47	0.80	ปานกลาง
36.	วิเคราะห์การใช้ด้อยค่า ส่วนวนโวหาร ฯลฯ	3.47	0.86	ปานกลาง
37.	จัดสถานการณ์เกี่ยวกับการประชุม เขียนบันทึกรายงานการประชุมให้กระชับรัดกุม	3.47	0.83	ปานกลาง
38.	สรุปและถ่ายทอดการฟังเรื่องที่มีคุณค่าทางศิลปะ ฯลฯ	3.46	0.81	ปานกลาง
39.	ฝึกเป็นโฆษกวิทยุ โทรทัศน์ หรือพิธีกรในโอกาสต่าง ๆ	3.46	0.90	ปานกลาง
40.	จัดไปชมนิทรรศการทางวรรณคดีที่สถาบันอื่นจัดขึ้น	3.46	1.03	ปานกลาง

ตารางแสดงค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากร
จำแนกตามลำดับความคิดเห็น ของครูที่มีต่อ ประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรม	\bar{x}	S.D	ความหมาย
41.	รวบรวมภาษาถิ่นและเปรียบเทียบกับภาษากลาง	3.42	0.81	ปานกลาง
42.	จัดแสดงละครวิทยุ หรือละครเวที	3.41	0.98	ปานกลาง
43.	แสดงจินตลีลาประกอบบทเรียน	3.38	0.95	ปานกลาง
44.	การสัมภาษณ์บุคคล	3.33	0.98	ปานกลาง
45.	นำบทร้อยกรองจากแบบเรียนหรือคำประพันธ์ที่แต่งเอง มาใส่ทำนองเพลงต่าง ๆ	3.31	0.95	ปานกลาง
46.	ร้องเพลงประกอบบทเรียน	3.27	0.90	ปานกลาง
47.	สร้างสถานการณ์จำลองในการพูดธุรกิจ นักหมาย เล็กนัก หรือสั่งการ	3.18	0.90	ปานกลาง
48.	พูดย้ำแรงข้อความจากเอกสารที่เกี่ยวกับธุรกิจ	3.17	0.85	ปานกลาง
	รวม	3.57	0.90	มาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแสดงค่ามัธยฐาน เลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากร
จำแนกตามลำดับความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีคือประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท

ลำดับที่	กิจกรรม	\bar{x}	S.D	ความหมาย
1.	จัดงานวันสำคัญทางวัฒนธรรม เช่นวันสุนทรภู่	3.90	0.90	มาก
2.	จัดรายการโต้วาทีในเรื่องที่เรียนระหว่างชั้น ฯลฯ	3.89	0.95	มาก
3.	ฟังการอภิปราย โต้วาทีระหว่างสถาบัน ฯลฯ	3.77	0.82	มาก
4.	พูดอภิปรายและรายงานการประชุม	3.70	0.86	มาก
5.	ฟังบุคคลภายนอกโต้วาที หรืออภิปราย ฯลฯ	3.68	0.91	มาก
6.	จัดอภิปรายโดยนักเรียนแบ่งกันสนับสนุนหรือคัดค้าน	3.65	0.87	มาก
7.	อภิปรายเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำ ส่วนงานในงานเขียน	3.63	0.89	มาก
8.	ฝึกเป็นโฆษกวิทยุ โทรทัศน์ หรือพิธีกรในโอกาสต่าง ๆ	3.63	1.04	มาก
9.	จัดแสดงละครวิทยุ หรือละครเวที	3.63	1.04	มาก
10.	สนทนาเกี่ยวกับงานเขียนที่มีคุณค่าทางศิลปะ ฯลฯ	3.62	0.89	มาก
11.	เปรียบเทียบค่านิยมและแนวคิดที่ปรากฏในวรรณกรรม	3.61	0.95	มาก
12.	อภิปรายแสดงความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหาจากเรื่องที่อ่าน	3.60	0.90	มาก
13.	พูดแสดงเหตุผลในการเลือกอ่านวรรณกรรม ฯลฯ	3.59	0.81	มาก
14.	วิเคราะห์วรรณกรรมที่ได้รับการยกย่อง ฯลฯ	3.59	0.94	มาก
15.	วิเคราะห์การใช้ถ้อยคำส่วนโวหาร ของผู้ทรงคุณวุฒิ	3.58	0.88	มาก
16.	ฝึกการพูดต่อหน้าสาธารณชน	3.57	1.04	มาก
17.	จัดไปชมนิทรรศการหลวงวรรณคดีที่สถาบันอื่นจัดขึ้น	3.56	1.05	มาก
18.	พูดชักชวนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในโอกาสต่าง ๆ	3.55	0.90	มาก
19.	ฝึกพูดโฆษณา โทรทัศน์	3.54	1.06	มาก
20.	รวบรวมคำที่มักเขียนผิดและอ่านผิดจากพจนานุกรม เสนอทางเครื่องกระจายเสียงของโรงเรียน	3.54	1.06	มาก
21.	วินิจฉัยเรื่องที่ไต่หังจากบุคคล คณะบุคคล หรือสื่อมวลชน	3.53	0.88	มาก
22.	ประกวดเขียนคำขวัญ หรือโฆษณา	3.53	0.93	มาก

ตารางแสดงค่ามัธยฐาน เลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากร จำแนกตาม
ลำดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรม	\bar{X}	S.D	ความหมาย
23.	ตีความ วิเคราะห์ แยกข้อคิดเห็นจากข้อเท็จจริง	3.52	0.98	มาก
24.	รวบรวมภาษาถิ่นและเปรียบเทียบกับภาษากลาง	3.51	0.98	มาก
25.	พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลในประวัติศาสตร์ หรือในชีวิตจริงที่ได้วิเคราะห์จากงานเขียน	3.50	0.94	มาก
26.	สร้างสถานการณ์จำลองให้นักเรียนแนะนำตนเอง ฯลฯ	3.50	0.98	มาก
27.	วินิจฉัยการกระทำของบุคคลจากเรื่องที่อ่าน ฯลฯ	3.49	0.93	ปานกลาง
28.	สรุปและถ่ายทอดเรื่องที่มีคุณค่าทางศิลปะ ฯลฯ	3.48	0.88	ปานกลาง
29.	เขียนร้อยแก้วและร้อยกรองสั้น ๆ ให้สะท้อนอารมณ์	3.48	0.97	ปานกลาง
30.	เขียนคำแถลงการณ์ คำเชิญชวน ประกาศตามโอกาส ต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของนักเรียน	3.47	0.95	ปานกลาง
31.	ประกวดอ่านทำนองเสนาะชนิดต่าง ๆ	3.46	0.99	ปานกลาง
32.	วิจารณ์ข่าวจากหนังสือพิมพ์ บทความหรือวารสาร	3.45	1.01	ปานกลาง
33.	อ่านข่าวทางเครื่องกระจายเสียงของโรงเรียน	3.45	1.01	ปานกลาง
34.	การสัมภาษณ์บุคคล	3.44	0.95	ปานกลาง
35.	เขียนบันทึกเหตุการณ์หรือเรื่องราวสั้น ๆ ให้สละสลวย	3.44	0.99	ปานกลาง
36.	จัดกิจกรรมการพูดหน้าเสาธง เช่นรายการภาษาไทย วันละคำ	3.43	1.10	ปานกลาง
37.	ประกวดอ่านคำเชิญชวน ประกาศ หรือแถลงการณ์	3.42	0.98	ปานกลาง
38.	แข่งขันถอดคำประพันธ์จากวรรณคดี	3.41	0.94	ปานกลาง
39.	จัดสถานการณ์เกี่ยวกับการประชุม เขียนบันทึกรายงาน การประชุมให้กระชับรัดกุม	3.38	0.95	ปานกลาง
40.	จัดแสดงเพลงพื้นเมือง เช่น หมอลำ ลำตัด ฯลฯ	3.38	1.04	ปานกลาง

ตารางแสดงค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากร จำแนกตามลำดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรม	\bar{X}	S.D	ความหมาย
41.	จัดรายการโทรทัศน์สัปดาห์และสัปดาห์	3.33	1.15	ปานกลาง
42.	แข่งขันเล่าเรื่องที่ได้อ่านหรือฟังโดยลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้องรัดกุม	3.32	0.97	ปานกลาง
43.	สร้างสถานการณ์จำลองในการพูดธุรกิจ นักหมาย ฯลฯ	3.28	0.98	ปานกลาง
44.	พูดย้ำแรงข้อความจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ	3.23	0.96	ปานกลาง
45.	ต่อคำให้คล้องจองกัน	3.22	1.04	ปานกลาง
46.	แสดงจินตลีลาประกอบบทเรียน	3.22	1.01	ปานกลาง
47.	ร้องเพลงประกอบบทเรียน	3.19	1.06	ปานกลาง
48.	นำทร้อยกรองจากแบบเรียน หรือคำประพันธ์ที่แต่งเองมาใช้ทำนองเพลงต่าง ๆ	3.19	1.02	ปานกลาง
	รวม	3.50	0.98	มาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวางแผนค่ามัธยิมเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากร
จำแนกตามลำดับความต้องการของครูที่มีต่อกิจกรรมแต่ละประเภท

ลำดับที่	กิจกรรม	\bar{x}	S.D	ความหมาย
1.	จัดงานวันสำคัญทางวรรณคดี เช่นวันสุนทรภู่	3.98	0.89	มาก
2.	ผูกซักชวนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในโอกาสต่าง ๆ	3.79	0.78	มาก
3.	ประกวดอ่านทำนองเสนาะชนิดต่าง ๆ	3.74	0.93	มาก
✓ 4.	จัดรายการโต้วาทีในเรื่องที่เรียนระหว่างชั้น ฯลฯ	3.71	0.88	มาก
5.	ฟังการอภิปราย โต้วาทีระหว่างชั้น ระหว่างสถาบัน	3.66	0.85	มาก
6.	ฟังบุคคลภายนอกโต้วาทีหรืออภิปรายในโรงเรียน	3.65	0.83	มาก
7.	ฝึกการผูกคอต้าสาขาวรรณ	3.65	0.84	มาก
8.	วิเคราะห์วรรณกรรมที่ได้รับการยกย่อง	3.63	0.86	มาก
9.	ฝึกพูดโฆษณา โฆษณา	3.63	0.87	มาก
10.	ประกวดเขียนคำขวัญหรือโฆษณา	3.62	0.82	มาก
11.	รวบรวมคำที่มักเขียนผิดและอ่านผิด จากพจนานุกรม เสนอทางเครื่องกระจายเสียงของโรงเรียน	3.59	0.99	มาก
12.	เปรียบเทียบค่านิยมและแนวคิดที่ปรากฏในวรรณกรรม และวรรณคดีที่อ่านกับสังคมปัจจุบัน	3.57	0.84	มาก
13.	จัดรายการโต้วาทีกลอนสุภาพและสุภาพ	3.54	1.00	มาก
14.	จัดอภิปรายโดยนักเรียนแบ่งกันสนับสนุน คัดค้าน ฯลฯ	3.54	0.83	มาก
15.	แข่งกันเล่าเรื่องที่ได้อ่านหรือฟังโดยลำดับเหตุการณ์ ให้ถูกต้องรัดกุม	3.54	0.86	มาก
16.	ฝึกเป็นโฆษกวิทยุ โฆษณาหรือพิธีกรในโอกาสต่าง ๆ	3.53	0.85	มาก
17.	จัดแสดงเพลงพื้นเมือง เช่น หมอลำ ลำตัด ฯลฯ	3.50	0.94	มาก
18.	ผูกแสดงเหตุผลในการเลือกอ่านวรรณกรรมที่ได้รับการ ยกย่อง	3.49	0.82	ปานกลาง

ตารางแสดงค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากร
จำแนกตามลำดับความต้องการของครูที่มีต่อกิจกรรมแต่ละประเภท (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรม	\bar{X}	S.D	ความหมาย
19.	ประกวดอ่านคำเชิญชวน ประกาศ หรือแถลงการณ์	3.49	0.91	ปานกลาง
20.	วิจารณ์ข่าวจากหนังสือพิมพ์ บทความ หรือวารสาร	3.49	0.82	ปานกลาง
21.	แข่งขันถกข้อคำถามประพันธ์จากวรรณคดี	3.49	0.91	ปานกลาง
22.	พูดอภิปรายและรายงานการประชุม	3.48	0.77	ปานกลาง
23.	เขียนร้อยแก้ว ร้อยกรองสั้นๆ ฯลฯ	3.47	0.87	ปานกลาง
24.	อภิปรายเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำในงานเขียนต่าง ๆ	3.46	0.83	ปานกลาง
25.	สร้างสถานการณ์จำลองให้นักเรียนแนะนำตนเอง ฯลฯ	3.46	0.88	ปานกลาง
26.	เขียนบันทึกเหตุการณ์หรือเรื่องราวสั้น ๆ ให้ละเอียด	3.46	0.88	ปานกลาง
27.	สนทนาเกี่ยวกับงานเขียนที่มีคุณค่าทางศิลปะ ฯลฯ	3.44	0.79	ปานกลาง
28.	วิเคราะห์การใช้ถ้อยคำ ส่วนวนโวหารของผู้ทรงคุณวุฒิ	3.42	0.89	ปานกลาง
29.	อ่านข่าวทางเครื่องกระจายเสียงในโรงเรียน	3.41	0.97	ปานกลาง
30.	วินิจฉัยการกระทำของบุคคลในเรื่องที่อ่านว่าควรหรือไม่	3.40	0.76	ปานกลาง
31.	อภิปรายแสดงความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหาจากเรื่องที่อ่าน	3.38	0.71	ปานกลาง
32.	ท้อค่าให้คล้องจองกัน	3.38	0.78	ปานกลาง
33.	จัดแสดงละครวิทยุ หรือละครเวที	3.37	0.95	ปานกลาง
34.	เขียนคำแถลงการณ์ คำเชิญชวน ประกาศ ฯลฯ	3.37	0.92	ปานกลาง
35.	วินิจฉัยเรื่องที่ได้ฟังจากบุคคล คณะบุคคลหรือสื่อมวลชน	3.36	0.80	ปานกลาง
36.	พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลในประวัติศาสตร์ ฯลฯ	3.36	0.79	ปานกลาง
37.	ตีความ วิเคราะห์ แยกข้อคิดเห็นจากข้อเท็จจริง ฯลฯ	3.36	0.82	ปานกลาง
38.	จัดกิจกรรมการพูดหน้าเสาธง ฯลฯ	3.36	0.98	ปานกลาง
39.	รวบรวมภาษาถิ่นและเปรียบเทียบกับภาษากลาง	3.35	0.77	ปานกลาง
40.	จัดไปชมนิทรรศการทางวรรณคดีที่สถาบันอื่นจัดขึ้น	3.34	1.03	ปานกลาง

ตารางแสดงค่ามัธยฐานและจุดตัดและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากร
จำแนกตามลำดับความต้องการของครูที่มีต่อกิจกรรมแต่ละประเภท (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรม	\bar{X}	S.D	ความหมาย
41.	สรุปและถ่ายทอดการฟังเรื่องที่มีคุณค่าทางศิลปะ ฯลฯ	3.32	0.74	ปานกลาง
42.	นำท่วงท่าหรือท่วงท่าจากแบบเรียน หรือคำประพันธ์ที่แต่ง เองมาใช้ทำนองเพลงต่าง ๆ	3.30	0.87	ปานกลาง
43.	การสัมภาษณ์บุคคล	3.28	0.87	ปานกลาง
44.	จัดสถานการณ์เกี่ยวกับกิจกรรม เขียนบันทึกรายงาน การประชุมให้กระชับรัดกุม	3.28	0.82	ปานกลาง
45.	ร้องเพลงประกอบบทเรียน	3.24	0.78	ปานกลาง
46.	แสดงจินตลีลาประกอบบทเรียน	3.12	0.91	ปานกลาง
47.	สร้างสถานการณ์จำลองในการพูดธุรกิจ นักหมาย ฯลฯ	3.12	0.91	ปานกลาง
48.	พูดชี้แจงข้อความจากเอกสารที่เกี่ยวกับธุรกิจ	3.06	0.80	ปานกลาง
	รวม	3.46	0.87	ปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแสดงค่ามัธยิมเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากร
จำแนกตามลำดับความคองการของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมแต่ละประเภท

ลำดับที่	กิจกรรม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1.	จัดงานวันสำคัญทางวรรณคดี เช่นวันสุนทรภู่	3.78	1.00	มาก
2.	จัดรายการโต้วาทีในเรื่องที่เรียนระหว่างชั้น ฯลฯ	3.67	1.00	มาก
3.	ฟังการอภิปราย โต้วาทีระหว่างชั้น ระหว่างสถาบัน	3.61	0.91	มาก
4.	ฝึกเป็นโฆษกวิทยุ โทรทัศน์ พิธีกรในโอกาสต่าง ๆ	3.57	1.07	มาก
5.	จัดอภิปรายโดยนักเรียนแบ่งกันสัมภาษณ์ คัดค้าน ฯลฯ	3.54	0.92	มาก
6.	ฟังบุคคลภายนอกโต้วาทีหรืออภิปรายในโรงเรียน ฯลฯ	3.53	0.93	มาก
7.	จัดแสดงละครวิทยุหรือละครเวที	3.51	1.08	มาก
8.	จัดไปชมนิทรรศการทางวรรณคดีที่สถาบันอื่นจัดขึ้น	3.49	0.94	ปานกลาง
9.	ฝึกการพูดต่อหน้าสาธารณชน	3.49	1.07	ปานกลาง
10.	ฝึกพูดโฆษณา พูดโทรศัพท์	3.44	1.11	ปานกลาง
11.	สนทนาเกี่ยวกับงานเขียนที่มีคุณค่าทางศิลปะ ฯลฯ	3.42	1.00	ปานกลาง
12.	รวบรวมภาษาถิ่นและเปรียบเทียบกับภาษากลาง	3.42	1.00	ปานกลาง
13.	อภิปรายแสดงความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหา ฯลฯ	3.41	0.96	ปานกลาง
14.	เปรียบเทียบค่านิยมและแนวคิดที่ปรากฏ ฯลฯ	3.41	0.94	ปานกลาง
15.	รวบรวมคำที่มักเขียนผิด อ่านผิดจากพจนานุกรม เสนอทางเครื่องกระจายเสียงของโรงเรียน	3.41	1.08	ปานกลาง
16.	พูดอภิปรายและรายงานการประชุม	3.40	0.92	ปานกลาง
17.	วิจารณ์ข่าวจากหนังสือพิมพ์ บทความหรือวารสาร	3.40	0.97	ปานกลาง
18.	พูดชักชวนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในโอกาสต่างๆ	3.39	0.96	ปานกลาง
19.	วิเคราะห์วรรณกรรมที่ได้รับการยกย่อง ฯลฯ	3.39	0.96	ปานกลาง
20.	สร้างสถานการณ์จำลองให้นักเรียนแนะนำตนเอง ฯลฯ	3.39	1.08	ปานกลาง
21.	อภิปรายเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำ ส่วนวน ฯลฯ	3.38	0.91	ปานกลาง
22.	พูดแสดงเหตุผลในการเลือกอ่านวรรณกรรม ฯลฯ	3.37	0.91	ปานกลาง

ตารางแสดงค่ามัธยิม เลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากร
จำแนกตามลำดับความต้องการของนักเรียนที่มีกิจกรรมแต่ละประเภท (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรม	\bar{x}	S.D	ความหมาย
23.	ถวรสัมภาษณ์บุคคล	3.36	1.03	ปานกลาง
24.	วินิจฉัยเรื่องที่ไต่พ้งจากบุคคล คณะบุคคล ฯลฯ	3.35	0.97	ปานกลาง
25.	สรุปและถ่ายทอการพ้งเรื่องที่มีคุณค่าทางศิลปะ ฯลฯ	3.35	0.92	ปานกลาง
26.	เขียนร้อยแก้วและร้อยกรองสั้น ๆ ให้สะเทือนอารมณ์	3.35	1.05	ปานกลาง
27.	พูกแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลในประวัติศาสตร์ หรือชีวิตจริงที่ไต่วิเคราะห์จากงานเขียน	3.34	0.96	ปานกลาง
28.	วิเคราะห์การใช้ถ้อยคำสำนวนโวหารของผู้ทรงคุณวุฒิ	3.33	0.96	ปานกลาง
29.	ประกวคอ่านคำเชิญชวน ประกาศ แถลงการณ์	3.31	1.01	ปานกลาง
30.	จัดกิจกรรมการพูกหน้าเสาธง ฯลฯ	3.30	1.18	ปานกลาง
31.	อ่านข่าวทางเครื่องกระจายเสียงในโรงเรียน	3.29	1.08	ปานกลาง
32.	วินิจฉัยการกระทำของบุคคลในเรื่องที่อ่าน ฯลฯ	3.28	0.94	ปานกลาง
33.	ประกวคเขียนคำขวัญ หรือโฆษณา	3.28	1.01	ปานกลาง
34.	ตีความ วิเคราะห์ แยกข้อคิดเห็นจากข้อเท็จจริง	3.27	1.00	ปานกลาง
35.	ประกวคอ่านทำนองเสนาะชนิดต่าง ๆ	3.24	1.04	ปานกลาง
36.	เขียนบันทึกเหตุการณ์ หรือเรื่องราวสั้น ๆ ให้สะสละสลวย	3.24	0.98	ปานกลาง
37.	จัดรายการโตกตอนสดและสัทวาท	3.21	1.17	ปานกลาง
38.	แข่งกันเล่าเรื่องที่ไต่พ้งหรืออ่านโดยลำดับเหตุการณ์ ให้ถูกค้องรัดกุม	3.21	1.01	ปานกลาง
39.	จัดแสดงเพลงพื้นเมือง เช่น หลอล่า ลำตัด ฯลฯ	3.19	1.12	ปานกลาง
40.	ถอถวให้คล้องจองกัน ฯลฯ	3.14	1.05	ปานกลาง
41.	เขียนคำแถลงการณ์ คำเชิญชวน ประกาศ ฯลฯ	3.14	0.98	ปานกลาง
42.	แข่งขันถอคำประพันธ์จากวรรณคดี	3.14	1.06	ปานกลาง
43.	พูกชี้แจงข้อความจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ	3.12	1.04	ปานกลาง

ตารางแสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากร
จำแนกตามลำดับความถี่ของนักเรียนที่มีกิจกรรมแต่ละประเภท

ลำดับที่	กิจกรรม	\bar{x}	S.D	ความหมาย
44.	แสดงจินตลีลาประกอบบทเรียน	3.11	1.66	ปานกลาง
45.	จัดสถานการณ์เกี่ยวกับการประชุม แล้วเขียนบันทึก รายงานการประชุมให้กระชับรัดกุม	3.10	0.96	ปานกลาง
46.	สร้างสถานการณ์จำลองในการพูดธุรกิจ นักหมาย เด็กนัก หรือสั่งการ	3.09	1.03	ปานกลาง
47.	นำทร้อยกรองจากแบบเรียน หรือคำประพันธ์ที่แต่ง เองมาใส่ทำนองเพลงต่าง ๆ	3.09	1.09	ปานกลาง
48.	ร้องเพลงประกอบบทเรียน	3.01	1.10	ปานกลาง
	รวม	3.34	1.03	ปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โปรแกรมก่อนการแก้ไข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การนำเสนอโปรแกรมการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ในการเรียนการสอน
วิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลักการและเหตุผล

ทักษะการพูด เป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่ง ซึ่งนักเรียนจะต้องใช้เป็นอันมาก ทั้งใน
ชั้นเรียนและในชีวิตประจำวัน ผู้ที่มีทักษะการพูดดีนั้น จะเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี เป็นที่นิยมยกย่อง
ของบุคคลอื่น จะประกอบกิจการใด ๆ ก็ประสบผลสำเร็จ ผู้ที่มีทักษะในการพูดจึงจะสามารถ
ติดต่อสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม
2523 : 89) การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ หรืออาจกล่าวได้ว่า การพูดเป็นศิลปศาสตร์
มีหลักเกณฑ์ที่จะศึกษา สอน ฝึกฝนและพิสูจน์ได้ (อุทิศ นาคสวัสดิ์ : 2519 : 4-5) การพูด
มีบทบาทมากในทุก ๆ สาขา บุคคลไม่ว่าจะมีอาชีพใด เช่น นักธุรกิจ นักการเมือง นักปกครอง
นักรัฐศาสตร์ นักกฎหมาย ข้าราชการ แพทย์ เภสัชกร พยาบาล ทหาร ตำรวจ ครูบาอาจารย์
วิศวกร สถาปนิก นักสื่อสารมวลชน นักประพันธ์ นักโฆษณา นักบัญชี นักเศรษฐศาสตร์
นักการตลาด นักอักษรศาสตร์ นักภาษาศาสตร์ เป็นต้น หากบุคคลเหล่านี้มีความสามารถ
ในการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็ย่อมได้เปรียบและมีโอกาสประสบความสำเร็จในอาชีพมากขึ้น
(วิรัช ภิรัตน์กุล 2525 : 9)

จากการวิจัยของ ปรีญา หิรัญประคินธุ์ พบว่า การพูดเป็นทักษะที่สำคัญมาก เป็นที่
สนใจทั้งผู้สอนและผู้เรียน เพราะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียง เป็นการฝึกฝน
การพูดและการใช้ภาษาให้ดีขึ้น สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นการสร้างความ
เชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียน และช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ (ปรีญา หิรัญประคินธุ์ 2520 : 67-68)

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นการส่งเสริมหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
อันจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้เรียน ซึ่งประโยชน์ของการจัดกิจกรรมอย่างมีหลักเกณฑ์
นี้ จิตตนิภา ภักดิ์ชุมพล (2616 : 7) ได้ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น และเรียนได้สนุกสนาน
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิด วางโครงการที่จะทำด้วยตนเอง และ
ส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่น อันจะนำผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางของการมีชีวิตอยู่ใน
สังคมได้อย่างมีความสุข

3. กระตุ้นให้ครูและนักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน

4. การจัดกิจกรรมในห้องเรียนนอกจากช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนแล้วยังช่วยให้สอดคล้องกับหลักสูตร และความมุ่งหมายของการสอนอีกด้วย

5. ช่วยให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียน ครูได้รู้ว่าโลกของเด็กในวัยเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างไปจากโลกของครูอย่างไร และช่วยให้ครูมีทัศนะกว้างไกล และรู้สึกสนุก กระตือรือร้นที่จะสอน และนักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียน

6. ช่วยพัฒนาความเป็นผู้นำ และผู้ตามของนักเรียน

7. ช่วยฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย

8. ช่วยให้นักเรียนมีความร่วมมือกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

9. ช่วยสนองความต้องการ และค้นพบความต้องการของเด็กวัยรุ่น

อัลคอร์น คินเคอร์ และ สฎุเนอร์ท (Alcorn, Kinder and Schunert,

1970 : 408) ได้เขียนหลักในการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. กิจกรรมจะต้องสร้างอย่างมีจุดมุ่งหมาย
2. กิจกรรมต้องเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร
3. กิจกรรมต้องสร้างอย่างวางแผนไว้อย่างดี
4. จะต้องให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

การเรียนด้วยกิจกรรมนั้น รองรัตน์ อิศรภักดี (2515 : 26) ได้ชี้ให้เห็นถึงผลการเรียนด้วยกิจกรรมว่า

การสอนวิชาใดก็ตาม ควรให้เด็กมีส่วนลงมือทำกิจกรรมนั้นจริง ๆ ย่อมจะทำให้เด็กรู้สึกดีว่า สนุก สนใจ เราเรียกการเรียนแบบนี้ว่า เรียนด้วยกิจกรรม การสอนภาษาไทยก็เช่นเดียวกัน การที่เด็กได้ลงมือ จดบันทึกข้อความต่าง ๆ ได้อภิปรายปัญหา ได้แสดงละครจากหนังสือที่ตนเรียน หรือกระทำกิจกรรมอื่นใด ย่อมช่วยให้การเรียนได้ผลสมความมุ่งหมาย

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ซึ่งให้เห็นว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่ง ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และในการพัฒนาการเรียนการสอนให้โดยลึกลับ น่าสนใจ และเป็นการพัฒนาเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีในการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น ต้องมีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม น่าสนใจ เพราะกิจกรรมที่เหมาะสมนอกจากจะเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนให้โดยลึกลับยิ่งขึ้นแล้ว ยังเป็นการค้นพบความสนใจ และความต้องการของเด็ก เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอนทักษะการพูดนี้ และนอกจากนักเรียนจะได้ค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์แล้ว ยังเป็นปัจจัยให้นักเรียนได้ฝึกความเป็นประชาธิปไตย ฝึกการทำงานร่วมหมู่คณะ ทำให้สนุกสนานกับบทเรียน กระจ่างหรือร้อน และมุ่งมั่นที่จะนำผลจากการเรียนรู้ไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อฝึกให้นักเรียนเป็นนักฟังที่ดี เลือกฟังสิ่งที่มีประโยชน์ และนำความรู้จากการฟังไปใช้ให้เป็นประโยชน์
2. เพื่อเป็นการฝึกคิด และพูดอย่างมีเหตุผล กล่าวพูด กล่าวแสดงออกในที่ประชุมชน
3. เพื่อฝึกนักเรียนให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
4. ช่วยพัฒนาความเป็นผู้นำ และผู้ตามของนักเรียน
5. เพื่อฝึกการทำงานร่วมหมู่คณะ อันเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างผู้ร่วมงาน
6. เพื่อให้นักเรียนค้นพบความสนใจ และความสามารถพิเศษ สามารถพัฒนาความสามารถพิเศษให้ดียิ่งขึ้น
7. เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียน
8. เพื่อให้บทเรียนน่าสนใจ นักเรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน และได้ประโยชน์อย่างจริงจัง
9. เพื่อให้นักเรียนรักการค้นคว้าเพิ่มเติม อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างประสบการณ์ ทำให้เข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย

เป้าหมาย

1. นักเรียนอย่างน้อย 80 เปอร์เซ็นต์เป็นนักฟังที่ดี กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม อันเป็นผลสืบเนื่องมาจาก การเรียนรู้ในคาบเรียนและการค้นคว้าเพิ่มเติม ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนพูด และแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจ
2. นักเรียนอย่างน้อย 90 เปอร์เซ็นต์ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย เห็นประโยชน์ และคุณค่าของการเรียนวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนทักษะการพูด และรู้จักนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง

วิธีดำเนินงาน

1. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย หรืออาจารย์ที่ได้รับมอบหมาย ประชุมชี้แจง แบ่งงานและหน้าที่รับผิดชอบแก่อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง
 2. อาจารย์ที่รับผิดชอบประสานงานกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ฝ่ายโสตทัศนศึกษา ฝ่ายอาคารสถานที่ เพื่อเป็นการประสานประโยชน์ และความร่วมมืออันดียิ่ง
 3. ทำหนังสือติดต่อกับสถาบันอื่น และวิทยากร เพื่อขอความร่วมมือในการจัดกิจกรรม
 4. กำหนดการตามวัตถุประสงค์ และแผนการที่วางไว้
 5. ประชาสัมพันธ์ให้ทราบโดยทั่วถึง ทั้งป้ายประกาศ และเครื่องกระจายเสียง
- ในโรงเรียน
6. มีการประเมินผลทุกครั้งหลังจากเสร็จจากกิจกรรม เพื่อนำผลจากการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ระหว่างเดือนมิถุนายน - เดือนกันยายน (ตลอดภาคเรียนที่ 1)

สถานที่

ในห้องเรียน และหอประชุมโรงเรียน

ผู้รับผิดชอบ

หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และคณาจารย์ในหมวดวิชา

งบประมาณ

ใช้เงินบำรุงการศึกษา ประมาณ 1,000 บาท เพื่อเป็นค่าตอบแทนวิทยากร และค่าวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ นอกเหนือจากการสนับสนุนจากหมวดวิชา หรือทางโรงเรียน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม และการทำงานของนักเรียน
2. จากแบบประเมินผลในการจัดกิจกรรมของนักเรียน การฟัง การพูด และการอภิปรายของนักเรียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และทัศนะเกี่ยวกับการพูดกว้างขึ้น
2. นักเรียนมีการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีขึ้น
3. เป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่าง ครู อาจารย์ นักเรียน ทั้งในโรงเรียน และต่างสถาบัน
4. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ การพูด สามารถนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง

1. การจัดงานวันสำคัญทางวรรณคดี "วันสุนทรภู่"

เป็นที่ประจักษ์ชัดโดยทั่วไปแล้วว่า สุนทรภู่เป็นยอดกวีของไทยที่นับว่าผลงานของท่านเป็นที่ใกล้ชิดและชื่นชมของนักเรียนในสมัยปัจจุบันมากที่สุด นพพล จันทรพิชญ (2525 : 39-40) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ที่มีต่อการเรียนการแต่งคำประพันธ์ โดยใช้ผลงานของกวีร่วมสมัยควบคู่กับผลงานของกวีโบราณมาเป็นสื่อการสอน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูอุบลราชธานีและนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทามีความเห็นสอดคล้องกันว่า กวีที่เล่นสัมผัสได้ดีคือ สุนทรภู่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสุนทรภู่เป็นกวีที่เข้าถึงประชาชน ผลงานของสุนทรภู่ปรากฏเป็นวรรณคดีและได้รับเลือกเป็นแบบเรียนมากกว่ากวีท่านอื่น ๆ ผลงานของท่านทุกชิ้นมีคติสอนใจ เล่นคำ เล่นอักษร ได้อย่างไพเราะเพราะพริ้งมาก นักศึกษาที่ได้เรียนผลงานของท่านจึงชอบท่านด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น

อย่างไรก็ตาม นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก็ชื่นชอบสุนทรภู่และผลงานของท่านมาก ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกับนักศึกษา และที่สำคัญคือ ผลงานของท่านส่วนใหญ่เป็นกลอนสุภาพ ที่มีท่วงทำนองอ่านและเข้าใจง่ายกว่าคำประพันธ์ประเภทอื่น และวิธีที่จะให้นักเรียนใกล้ชิดกับกวีและผลงานของกวีที่เขาชื่นชมอย่างกว้างขวางนั้น คือการจัดนิทรรศการ หรือจัดงานวันสุนทรภู่ขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้ค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยวกับกวีที่เขารักและชื่นชมอย่างใกล้ชิด

แนวทางในการจัดกิจกรรม

1. วางแผน และกำหนดโครงการให้แน่นอน จัดวางตัวบุคลากรที่ต้องรับผิดชอบ ในด้านต่าง ๆ เสนอโครงการผ่านหัวหน้าหมวดวิชา ฝ่ายวิชาการ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือจากฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. หัวหน้าหมวดวิชา หรืออาจารย์ที่รับผิดชอบ ประชุมคณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจง แจงให้ทราบถึงลักษณะงาน และความรับผิดชอบของผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำแนะนำเพิ่มเติมจากคณาจารย์
3. ประชาสัมพันธ์งาน ทั้งทางป้ายประกาศและเครื่องกระจายเสียงของโรงเรียน
4. จัดเตรียมนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเลือกเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัด หรือความสนใจ เช่น จัดกระดานป้ายเกี่ยวกับชีวประวัติ และงานของสุนทรภู่ ประกวดแต่งกลอน

สุภาพเพื่อสฤทธิสุนทรภู์ ประกวดอ่านทำนองเสนาะ (นำบุคคลที่ชนะเลิศและ รองชนะเลิศ ไปอ่านในวันงาน) แสวงดิเกเรื่อง พระอภัยมณี แข่งขันท่องกลอนสค และประกวดการแสดง มุคสิกของตัวละครในผลงานของสุนทรภู์

5. ขอความร่วมมือจากฝ่ายคนตรีไทย เพื่อเล่น และร้องส่ง ใสทำนองเพลง ไทยเดิม ประกอบคุณกลอนสุภาพที่นักเรียนแข่งขันกันแต่งในวันงาน

6. จัดเตรียมนักเรียนที่สมัครใจช่วยงานในหน้าที่ต่าง ๆ เช่น ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฝ่ายอาคารสถานที่ จัดเวที ทลอคจนฝ่ายสวัสดิการบ้านต่าง ๆ

7. กำหนดวัน เวลา ในการส่งกลอนสุภาพเพื่อสฤทธิสุนทรภู์

8. เริ่มการประกวดอ่านทำนองเสนาะ โดยให้นักเรียนที่สมัครไว้ อ่านทำนองเสนาะเพื่อคัดเลือก ที่เวทีโรงอาหารในระหว่างพักกลางวัน

9. ประกาศผลนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อชิงชนะเลิศในวันงาน

10. นักเรียนที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกระดานป้ายเกี่ยวกับชีวประวัติ และผลงานของสุนทรภู์ เตรียมจัดงาน ตกแต่งให้เรียบร้อยในตอนเย็นก่อนวันงาน 1 วัน ทั้งนี้ให้อยู่ในความดูแลของอาจารย์

วัตถุประสงค์ในการจัดงาน

1. เพื่อสฤทธิกวีเอกของไทยคือ สุนทรภู์
2. เพื่อส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย
3. เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
4. ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
5. ฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะ อันจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีแก่ผู้ร่วมงาน
6. เพื่อให้นักเรียนค้นพบความสามารถพิเศษ ความถนัด ความสนใจของตนเอง ได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถนั้น ๆ ให้ดียิ่งขึ้น
7. เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์กว้างขวางขึ้น
8. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น

เนื้อหา

การจัดงานวันสำคัญทางวรรณคดี "วันสุนทรภู่"

- การประกวดอ่านทำนองเสนาะ
- การประกวดแต่งกลอนสุภาพเพื่อสฤณีสุนทรภู่
- การแข่งขันท่องกลอนสุภาพ (ประกอบด้วยคนไทย และร้องส่งโดยอาจารย์

ฝ่ายศิลปศึกษา

- การแสดงบนเวที
 - การประกวดการแสดงบุคลิกของตัวละครจากผลงานของสุนทรภู่
 - การแสดงลิเก เรื่อง พระอภัยมณี

วิธีดำเนินการกิจกรรม

เนื่องจากกิจกรรมการจัดงานวันสำคัญทางวรรณคดีนี้ เป็นกิจกรรมที่จัดนอกเวลาเรียน และมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องจัดเพื่อให้งานเป็นที่น่าสนใจและสนุก ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอวิธีดำเนินการกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนดังนี้

1. การประกวดอ่านทำนองเสนาะ (เตรียมงานก่อนวันจัดงาน 1 สัปดาห์)

1.1 เมื่อรวบรวมใบสมัครอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนเรียบร้อยแล้ว ประกาศให้นักเรียนทราบถึงกำหนดการที่แน่นอน ในการอ่านทำนองเสนาะเพื่อการประกวด เช่น วัน เวลา สถานที่ และรายชื่อนักเรียนที่ท่องอ่านทำนองเสนาะในแต่ละวัน ซึ่งอาจแยกเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายก็ได้

1.2 นักเรียนที่มีหน้าที่เตรียมเวทีที่โรงอาหารจัดเตรียมเวทีพร้อมป้ายประกาศบนเวที ตลอดจนไมโครโฟน ที่นั่งสำหรับคณะกรรมการ เป็นต้น

1.3 นักเรียนที่ทำหน้าที่พิธีกร เริ่มปฏิบัติหน้าที่ กล่าวทักทายผู้ฟัง อารัมภบท แนะนำคณะกรรมการให้คะแนน และอาจารย์ผู้ตัดสิน

1.4 เมื่อนักเรียนอ่านทำนองเสนาะหมดทุกคนแล้ว พิธีกรกล่าวขอบคุณอาจารย์ที่เป็นคณะกรรมการ ฝ่ายโสตทัศนศึกษา นักเรียนที่เข้าประกวดอ่านทำนองเสนาะ ตลอดจนผู้ฟัง แล้วแจ้งให้ทราบว่าประกาศผลการคัดเลือกให้ทราบในวันต่อไป ทั้งทางป้ายประกาศ และเครื่องกระจายเสียงของโรงเรียน แล้วกล่าวอำลา

การจัดงานวันสุนทรภู่ : วิธีดำเนินงาน (ต่อ)

แบบให้คะแนนการประกวดอ่านทำนองเสนาะ

ประกวดเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

ระดับชั้น ณ.

นักเรียน	อักษรวิธี	ทำนอง-ลีลา จังหวะ	เสียง	การแกว่งกวาง	มารยาท	คะแนนรวม
	30	30	20	10	10	100
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						

ผลการตัดสิน

นักเรียนที่ผ่านการคัดเลือก คือ 1.

2.

ลงชื่อ

(ผู้ให้คะแนน)

2. การประกวดการแต่งกลอนสุภาพเพื่อสกุ์สุนทรภู่ (เตรียมงานล่วงหน้า
ก่อนวันงาน 1-2 สัปดาห์)

2.1 ประกาศให้นักเรียนทราบถึงการประกวดแต่งกลอนสุภาพ พร้อมรายละเอียด
ต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น การกำหนดความยาวเป็น 1 หรือ 2 บท มีเนื้อหาสกุ์สุนทรภู่ ฯลฯ

2.2 ให้นักเรียนส่งสำนวนกลอนเข้าประกวดโดยแยกเป็นระดับชั้น

2.3 การตัดสินจะประกาศให้ทราบในวันงาน

3. การแข่งขันท่องกลอนสุก (จัดกิจกรรมในวันงาน)

3.1 ประกาศให้นักเรียนทราบโดยทั่วถึงทั้งทางป้ายประกาศ และเครื่องกระจายเสียงของโรงเรียน โดยแจ้งรายละเอียด กติกา การจัดทีม ให้นักเรียนได้ทราบ

3.2 นักเรียนจัดทีมความใจชอบ ทีมละ 3 คน (แยกเป็นระดับชั้น หรือไม่แยกก็ได้)

3.3 ประสานงานกับหมวดศิลปศึกษา เรื่องดนตรีไทยให้เรียบร้อย ประสานงานกับอาจารย์ผู้รับผิดชอบในการตั้งเครื่อง สถานที่ที่เหมาะสมในการตั้งเครื่อง เป็นต้น

3.4 เตรียมหัวข้อที่จะให้นักเรียนท่องกลอนสุก ประมาณ 3 หัวข้อ โดยพิจารณาถึงความสนใจของเด็กด้วย เช่น "เกิดเป็นหญิงแท้จริงใช้ลำบาก" หรือ "ภาษาไทยนำไทยให้โชคชั่ววง" เป็นต้น หรือจะให้หัวข้อกว้าง ๆ แก่นักเรียนก็ได้ เช่น ให้แต่งเกี่ยวกับ "กรุงเทพ" หรือ "ผู้หญิง" เป็นต้น

วิธีดำเนินการกิจกรรมแข่งขันท่องกลอนสุกในวันงาน

3.5 เตรียมป้ายกระดาน ประมาณ 2-3 แผ่น เพื่อแจ้งคะแนนของแต่ละทีม และสำหรับเขียนกลอนที่นักเรียนแต่ละทีมแต่งเสร็จแล้วให้ผู้ชมได้ทราบ

3.6 นักเรียนแต่ละทีมนั่งประจำที่ แต่ละทีมห่างกันพอสมควร

3.7 พิธีกรทำหน้าที่แนะนำหัวหน้าทีม และผู้ร่วมทีมของแต่ละทีม กติกาการให้คะแนน และแนะนำอาจารย์ผู้ตัดสิน

3.8 เมื่อนักเรียนแต่ละทีมแต่งจบ ฝ่ายดนตรีไทยใส่ทำนองเพลงไทยเดิมพร้อมร้องส่ง

3.9 ตัดสินการแข่งขันโดยนับคะแนนรวมในแต่ละหัวข้อ แล้วประกาศผลให้ทราบทันที

4. การแสดงบนเวที

อาจารย์แจ้งรายละเอียดให้นักเรียนทราบ การประกวดการแสดงบุคลิกของตัวละครจากผลงานของสุนทรภู่นั้น ให้นักเรียนสมัครได้ทั่วไป ส่วนการแสดงลิเกนั้น ให้นักเรียนสมัครแสดงตามความถนัด แล้วครูและนักเรียนช่วยกันเขียนบท แล้วฝึกซ้อมให้คล่องแคล่ว เนื้อหาทำได้โดยคัดเอาตอนที่สนุก และนักเรียนสนใจออกมา

5. การจัดกระดานป้ายเกี่ยวกับชีวิต และงานของสุนทรภู่ นักเรียนที่รับผิดชอบ แบ่งกันคิดว่า นำเนื้อหาที่ได้มาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการเขียนหัวข้อ เช่น สี กระดาษสี และอุปกรณ์อื่น ๆ ส่วนเนื้อเรื่องนั้น เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษา เห็นชอบด้วย ให้นักเรียนเขียนด้วยลายมือที่หน้าอ่าน สะอาด และถูกต้อง สวยงาม จัดเตรียม ให้แล้วเสร็จก่อนวันงาน 1 วัน

การดำเนินกิจกรรมในวันงาน

1. นักเรียนในโรงเรียนชนนิทรรศการ กระดานป้ายที่หอประชุมตอนเช้าก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ
2. ประชาสัมพันธ์อีกครั้งหนึ่งหน้าเสาธง เพื่อเชิญชวน ระวัง และช่วยให้นักเรียนสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในตอนกลางวัน
3. นักเรียนเข้าชมกิจกรรม ในระหว่างเวลาพักกลางวัน ระหว่างนั้นตัวแทนนักเรียนแจกแบบประเมินกิจกรรม

รายการแสดงบนเวที

- 11.40 น. เปิดงาน - ประกวดอ่านทำนองเสนาะรอบสุดท้าย - มอบรางวัล
- 12.00 น. ประกวดการแสดงมุขฉีกของตัวละครจากผลงานของสุนทรภู่
- 12.15 น. ประกาศผลการแต่งกลอนสุภาพสฤตีสุนทรภู่ พร้อมมอบรางวัล
- 12.20 น. แข่งขันคัดกลอนสด พร้อมดนตรีไทยร้องส่งด้วยทำนองเพลงไทยเดิม
- 12.50 น. ลิเก เรื่องพระอภัยมณี
- 13.05 น. ปิดงาน

4. ตัวแทนนักเรียนรวบรวมแบบประเมินกิจกรรมคืนจากผู้ร่วมงาน เพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ และปรับปรุงการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

อุปกรณ์

ไมโครโฟน เครื่องบันทึกเสียง กระดาษแผ่นภาพ แผนภูมิ กระดานป้าย สี รูปภาพ กริ่งสัญญาณ ฯลฯ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงกิจกรรมที่ทำเป็นสำคัญ

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน
2. จากการประกวดอ่านทำนองเสนาะ, การแต่งกลอนสุภาพ และแข่งขัน
ท่องกลอนสุกของนักเรียน
3. จากการจับป้ายกระดานของนักเรียน
4. จากแบบประเมินกิจกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การจัดรายการโต้วาทีในเรื่องที่เรียนระหว่างสถาบัน

การจัดรายการโต้วาทีในเรื่องที่เรียนนี้ ควรจัดหลังจากที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาต่าง ๆ จบแล้วเพื่อให้นักเรียนจะได้ศึกษาเรื่องราวต่าง ๆ ให้ถ่องแท้ ทุกแง่มุม ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเกิดแนวคิด มองเห็นช่องทางในการโต้วาทีได้ง่ายขึ้น จากนั้นจึงนำนักเรียนในการตั้งข้อถกเถียง ซึ่งในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนี้ มีข้อถกเถียงที่น่าสนใจ คือ

"วันทองเป็นหญิงสองใจ"

"พระเวสสันดรเสียสละมากกว่าชาติ"

"พิธีทางไสยศาสตร์ในเรื่องนิทานเวตาลน่าเชื่อถือ"

แนวทางการจัดกิจกรรมโต้วาทีระหว่างสถาบัน

เพื่อให้การโต้วาทีบรรลุวัตถุประสงค์ และสำเร็จลงได้ด้วยดีนั้น ครูหรืออาจารย์ผู้สอนควรให้หลักวิธีการฝึกการพูดขั้นพื้นฐานก่อน แล้วจึงฝึกการโต้วาที ในกรณีที่สถานศึกษามีการเรียนการสอนทักษะการพูดด้วยนั้น อารีย์ สหชาติโกสีย์ (2527 : 116-117) ได้ให้ข้อเสนอแนะวิธีการฝึก และคัดเลือกผู้โต้วาทีในสถานศึกษาที่มีการเรียนการสอนทักษะการพูดดังนี้

1. สอนหลักการพูดขั้นพื้นฐาน คือ สอนหลักการพูดแบบ ส ห้า ส ได้แก่ ส สง่า ส เสียง ส สำเนียง ส สาระ และ ส ส่วนวน เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักวิธีปรับปรุง และปฏิบัติคนทั้งก่อนพูด และขณะพูดก่อนหน้าชุมชน

2. สอนวิธีการพูดคนเคี้ยวหน้าชุมชน และให้ฝึกจากง่ายไปหายาก คือ แนะนำตัว โอวาท ปาฐกถา ปราศรัย สุนทรพจน์ โคโยชัยแบบให้คะแนนการฝึกพูดเป็นเกณฑ์ตัดสิน

3. สอนวิธีการพูดต่อหน้าชุมชน และให้ฝึกจากง่ายไปหายาก คือ สัมภาษณ์ อภิปราย สัมมนา โคโยชัยแบบให้คะแนนการพูดตามข้อ 2 เป็นเกณฑ์ตัดสิน

4. สอนวิธีการโต้วาทีทั่วไป และคัดเลือกผู้ที่พูดดีตามข้อ 2 และ 3 ให้โต้วาทีในข้อถกเถียงง่าย ๆ เช่น "อยู่ชนบทดีกว่าอยู่ในกรุง" "อ้วนดีกว่าผอม" โคโยชัยแบบให้คะแนนโต้วาทีเป็นเกณฑ์ตัดสินว่าผู้ใดโต้วาทีหรือไม่ มีแววในการโต้วาทีหรือไม่

5. สอนกลวิธีแข่งขันการโต้วาทีตามข้อ 4 ให้โต้วาทีในข้อถกเถียงที่ยากขึ้น เช่น "ควรเลิกแหล่งเริงรมย์" หรือ "ไทยควรมีสภาเดียว" เป็นต้น

การโต้วาทีในเรื่องที่เรียนระหว่างสถาบัน : แนวทางในการจัดกิจกรรม (ต่อ)

6. คัดเลือกผู้โต้วาทีที่ ตามข้อ 5 จัดเข้าทีมโต้วาที

ซึ่งเหตุผลที่ต้องเลือกผู้โต้วาทีอย่างจริงจังนั้น อารีย์ สหชาติโกสัย (2527 : 116) ให้เหตุผลว่า "ผู้ใดเก่งการโต้วาที ผู้นั้นจะเก่งการพูชนิคอื่นด้วย แต่ผู้ใดเก่งการพูชนิคอื่น อาจจะเก่งหรือไม่เก่งในการโต้วาทีก็ได้"

ในการโต้วาทีในเรื่องที่เรียน ระหว่างสถาบันครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอการเตรียมโต้วาที ในคาบเรียน 4 คาบเรียน และการเตรียมนอกคาบเรียน แล้วจึงถึงวันโต้วาทีระหว่างสถาบัน ตามวิธีการและขั้นตอนดังนี้

แผนการสอน/การจัดกิจกรรมโต้วาที

คาบเรียนที่ 1 - 2

วัตถุประสงค์ปลายทาง

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิดและพูดอย่างมีเหตุผล
2. เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
3. เพื่อให้นักเรียนรักการค้นคว้า ทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับบทเรียนดีขึ้น
4. เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสดแสดงความสามารถพิเศษ และพัฒนาความสามารถนั้น

ให้ดียิ่งขึ้น

5. เพื่อให้รู้จักทำงานร่วมกับหมู่คณะ อันจะนำไปสู่การสร้างสัมพันธ์ภาพอันดี

ระหว่างผู้ร่วมงาน

6. เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีกับนักเรียนต่างสถาบัน

วัตถุประสงค์นำทาง

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกคิดและพูดอย่างมีเหตุผล
2. ให้นักเรียนสามารถตั้งข้อตั้งติในการโต้วาทีได้อย่างถูกต้องรัดกุม
3. เพื่อให้นักเรียนรู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ

การโต้วาที (ต่อ)

เนื้อหา

1. การโต้วาที - ความหมาย
2. วิธีการตั้งญัตติ
3. การจับกลุ่ม - เลือกฝ่าย (เสนอ หรือ ค้าน)
4. เลือกผู้ดำเนินการโต้วาที และกรรมการจับเวลา

การโต้วาที : ความหมาย

การโต้วาที (Debate) คือการอภิปรายแบบหนึ่ง ซึ่งแบ่งผู้โต้ออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งจะเป็นผู้สนับสนุนญัตติที่ตั้งไว้ อีกฝ่ายหนึ่งจะพูกค้านญัตติที่ตั้งไว้ ทอนท้ายจะมีการตัดสินแพ้ชนะ โดยพิจารณาจากวาทศิลป์ ความสามารถในการใช้เหตุผลและข้อเท็จจริงหักล้างคำพูกของฝ่ายตรงกันข้าม และสนับสนุนฝ่ายตน (ฉัตรภา นูนนาค และคณะ 2522 : 263) หรือ การโต้วาที คือ การพูกโต้แย้งกันในญัตติใดญัตติหนึ่ง ด้วยการใช้กรรมคมคาย แสดงเหตุผลเพื่อเอาชนะฝ่ายตรงกันข้าม การโต้วาทีนี้กลายมาจากการอภิปรายเชิงโต้ (อารีย์ สหชาติโกสัย 2527 : 104)

ญัตติ คือ หัวข้อที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการโต้วาที

การตั้งญัตติ

การตั้งญัตติในการโต้วาทีนั้น ฉลวย สุรสิทธิ์ (2517 : 357-358) ได้เสนอข้อที่ควรคำนึงถึง คือ

1. ความง่าย (Simplicity) การสร้างญัตติเพื่อการโต้วาทีจะต้องคำนึงถึงความง่ายของข้อเสนอกที่เป็นญัตติ หมายความว่า ง่ายต่อการคิด ง่ายในการพูก และง่ายต่อการพิสูจน์ให้เห็นจริง ญัตติสำหรับการโต้วาทีควรเลือกให้เหมาะกับการแสดงความคิดเห็น เป็นเรื่องส่วนตัวได้ ไม่ต้องคำนึงถึงหลักทางวิชาการ หรือเทคนิคชั้นสูง ไม่ต้องคำนึงถึงข้อผิดพลาดจากข้อเท็จจริงใด ๆ

2. ความชัดเจน (Clarity) การสร้างญัตติเพื่อการโต้วาทีควรจะให้มีความชัดเจนในคำการใช้ถ้อยคำ ในคำความหมาย เมื่อเห็นญัตติก็สามารถที่จะคิด และสามารถที่จะพูกโต้ทันที ไม่มีถ้อยคำหรือเนื้อความที่กำกวม สามารถให้คำจำกัดความอย่างง่าย ๆ ได้

3. เนื้อความสั้น (Conciseness) การกำหนดเนื้อความเพื่อสร้างญัตติ ควรจะมีเนื้อความที่สั้น กระชับ ไม่ควรจะใช้เนื้อความที่ยืดยาว เพราะจะทำให้เข้าใจยาก จำยาก ที่ความหมายยาก ความปรกฏญัตติที่นิยมกันมาก มักจะใช้ญัตติที่เป็นวลีมากกว่าประโยค ยาว

4. ถ้อยคำบอกเล่า (Affirmative Wording) การสร้างญัตติเพื่อการ โต้ว่าที่ไม่ควรเป็นคำถาม เพราะไม่ใช่เป็นคำถามเพื่อการตอบ คล้ายกับว่า ผู้พูดได้เสนอ ความคิดเห็นอย่างใดแล้ว มีผู้ค้านความเห็นนั้น ๆ ว่าไม่ถูกต้อง ไม่จริง

5. เอกภาพ (Unity) หมายความว่า ความหมายของญัตติต้องรัดกุม ไม่มี ความหมายหลายนัย จะต้องมึเนื้อความที่เข้าใจได้เพียงแง่เดียว อย่างเดียว ทั้งนี้เพื่อ ประโยชน์ในการโต้ว่าที่จะได้มีขอบเขต ทำให้สะดวกในการโต้ว่าที่

6. ไม่มีความลำเอียง (Freedom from bias) ผู้สร้างญัตติเพื่อการ โต้ว่าที่ควรพิจารณาความยากง่ายของญัตติด้วย ควรพิจารณาในแง่ที่ว่า ฝ่ายค้านสามารถ ที่จะค้านได้สะดวกและง่าย เช่นเดียวกับฝ่ายเสนอ

7. ข้อเสนอพิเศษ (Specific Proposal) การกำหนดญัตติในการโต้ว่าที่ อาจกำหนดให้นอกเหนือจากกฎเกณฑ์ที่ใด คือให้มีลักษณะพิเศษไปจากความนิยมก็ได้ แต่ การกำหนดพิเศษนี้ควรอยู่ในสถานการณ์ที่พิเศษจริง ๆ เช่นว่า เนื้อความของญัตติอาจจะ มีความยาวมาก มีความหมายหลายนัย การโต้ว่าที่หาขอบเขตได้ยาก ความหมายอาจจะเป็น อย่างนั้นก็ได้อาจนั้นก็ได้อ ซึ่งล้วนแล้วแต่ไม่แน่นอนทั้งสิ้น

8. คำนับอกเล่า (Burden of proof on the affirmative) ในกรณีที่ญัตติเขื้ออำนวยการให้แกฝ่ายเสนอ คือเป็นญัตติที่ฝ่ายค้านเสียเปรียบ เช่น ญัตติว่า "น่าย่อมรักษาระดับของมันเสมอ" ซึ่งฝ่ายค้านเสียเปรียบมาก เพราะญัตตินี้เป็นความจริง ตามธรรมชาติ ไม่มีโอกาสหาเหตุผลมาคัดค้านได้ แต่ฝ่ายค้านสามารถพูดในเรื่องของน้ำใจได้

ฉัตรภา มุนนาค และคณะ (2522 : 265) ได้เสนอแนะลักษณะของญัตติที่ดีคือ

ก. ทางค้านเนื้อหาของญัตติ

ก.1 ควรตั้งญัตติที่ทั้งสองฝ่ายสามารถจะหาเหตุผลมาโต้กันได้ โดยมีให้ ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียเปรียบมากเกินไป

ก.2 ควรเป็นญัตติที่ไม่ขัดต่อศีลธรรมและชนบประเพณีอันดีงามของประชาชน

การโต้วาทีระหว่างสถาบัน

คาบเรียนที่ 1-2

เนื้อหา (คอ)

ก. 3 ควรมุ่งประโยชน์แก่ผู้ฟังบ้างพอสมควร

แนวการตั้งข้อคิดที่นิยมมาก ดังตัวอย่าง

เรื่องเกี่ยวกับสังคม	- เสรีภาพควรมีขอบเขต
เรื่องเกี่ยวกับนโยบาย	- ไทยควรค้ากับจีนแดง
เรื่องเกี่ยวกับวรรณคดี	- ขุนแผนดีกว่าขุนช้าง
ใช้คำพังเพย	- เกินตามรอยเท้าผู้ใหญ่หมาไม่กัด

ข. ทางด้านการใช้คำในการตั้งข้อคิด

ข.1 ควรใช้คำง่าย กระชับรัด แต่ให้ความหมายสมบูรณ์

ข.2 การตั้งข้อคิดไม่นิยมตั้งเป็นคำถาม ที่นิยมใช้กันมาก มักเป็นวลี เช่น พูดดีกว่าเขียน อ่านยากกว่าเขียน ประสพการณ์สำคัญกว่าการศึกษา เป็นต้น

สำหรับข้อคิดที่น่าสนใจ และไม่ยากจนเกินไปในการโต้วาทีในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ

1. "วันทองเป็นหญิงสองใจ"
2. "พระเวสสันดรเสียสละมากกว่าชาติ"

วิธีสอนและกิจกรรม

1. ครูพูดคุย ชักถามนักเรียนเกี่ยวกับวรรณคดีที่นักเรียนได้เรียนมา หรือเพิ่งเรียนจบ ว่าเรียนเรื่องอะไร ใครเป็นคนแต่ง แต่งในสมัยใด

2. ชักถามเรื่องราว หรือ ทศนคติของนักเรียนที่มีต่อวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ หรือ ตัวละครเอกของเรื่อง โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นทั้งสนับสนุน และคัดค้าน ครูรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนอย่างจริงจัง

การโต้วาทีระหว่างสถาบัน

การเรียนรู้ที่ 1-2

วิธีสอนและกิจกรรม (ต่อ)

3. นำเข้าสู่การโต้วาที โดยครูให้ความหมายของการโต้วาที ญัตติ และลักษณะของญัตติที่ดี (ตามช่องเนื้อหา) พร้อมฉายเครื่องข้ามศีรษะประกอบ
4. ให้นักเรียนช่วยกันตั้งญัตติเพื่อโต้วาทีในชั้น และระหว่างสถาบัน
5. เมื่อได้ญัตติเพื่อโต้วาทีแล้ว แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีหัวหน้าและเลขากลุ่ม
6. ทิวแทนแต่ละกลุ่มจับสลาก เพื่อเป็นฝ่ายเสนอ หรือค้าน
7. แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนกลุ่ม เพื่อโต้วาที คือ หัวหน้าทีม 1 คน และผู้สนับสนุนอีกฝ่ายละ 3 คน
8. เลือกนักเรียนเพื่อเป็นผู้ดำเนินการโต้วาที 1 คน และกรรมการจับเวลาอีก 1 คน
9. แต่ละกลุ่มประชุมปรึกษาหารือ ค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อประกอบการโต้วาที โดยอาจารย์คอยให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา
10. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่า การโต้วาทีในครั้งนี้ นักเรียนที่ เป็นผู้ฟังต้องกรอกแบบประเมินผล และให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นอันมีประโยชน์แก่ผู้โต้วาที และผู้ดำเนินการด้วย

อุปกรณ์

เครื่องฉายข้ามศีรษะ

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม และการแบ่งกลุ่มทำงานของนักเรียน
2. จากการตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน

การโต้วาทีในเรื่องที่เรียน ระหว่างสถาบัน (ต่อ)

คามเรียนที่ 3

วัตถุประสงค์ปลายทาง

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิด และพูดอย่างมีเหตุผล
2. เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
3. เพื่อให้นักเรียนรักการค้นคว้า ท้าให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเรียนศิษย์
4. เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความสามารถพิเศษ และพัฒนาความสามารถนั้น

ให้ดียิ่งขึ้น

5. เพื่อให้รู้จักทำงานร่วมกับหมู่คณะ อันจะนำไปสู่การสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างผู้ร่วมงาน
6. เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีกับนักเรียนต่างสถาบัน

วัตถุประสงค์นำทาง

1. ฝึกให้นักเรียนรู้จักใช้ปฏิภาณ และไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
2. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการโต้วาทีอย่างจริงจังหลังจากเรียนทฤษฎีแล้ว
3. เพื่อเป็นการคัดเลือกตัวแทนนักเรียนเพื่อโต้วาทีระหว่างสถาบัน และผู้ดำเนินการ

โต้วาที

เนื้อหา

การโต้วาทีในอูคติ "วันทองเป็นหญิงสองใจ" หรือ "พระเวสสันดรเสียสละมากกว่าชาติ"

เมื่อเตรียมการและวางแผนเป็นที่แน่นอนแล้ว ครูและนักเรียนช่วยกันเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็น ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น ฝ่ายโสตทัศนศึกษา ฝ่ายอาคารสถานที่ เพื่อขอความสะดวกในการใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ไมโครโฟน เครื่องบันทึกเสียง และสถานที่ ตลอดจนกริ่งสัญญาณบอกเวลา

การโต้วาทีในครั้งนี้อาจถือว่าเป็นการโต้วาทีครั้งแรก และเป็นการแข่งขันที่จริงจังที่สุด ถ้าสถาบันใดมีโอกาสเช่นนี้ ถือว่าได้เปรียบคู่ต่อสู้และชนะไปแล้วครึ่งหนึ่ง

การจัดไต่สวนในเรื่องที่เรียนระหว่างสถาบัน (ต่อ)

คาบเรียนที่ 3 (ต่อ)

วิธีสอนและกิจกรรม

1. ผู้ดำเนินการไต่สวนที่ ทีมฝ่ายเสนอ และทีมฝ่ายค้าน เข้าประจำที่ โดยทีมฝ่ายเสนออยู่ด้านขวา และทีมฝ่ายค้านอยู่ด้านซ้าย ในระหว่างนั้นตัวแทนนักเรียนแจกแบบประเมินการไต่สวนแก่นักเรียนที่เหลือ

2. ผู้ดำเนินการไต่สวนที่ แนะนำผู้ไต่สวนที่โดยแนะนำฝ่ายค้านก่อน เริ่มตั้งแต่หัวหน้าทีม ผู้สนับสนุนคนที่ 1, 2 และคนสุดท้าย แล้วจึงแนะนำฝ่ายเสนอตามลำดับ

3. เชิญหัวหน้าฝ่ายเสนอพูดแล้วสรุปในทำนองยั่วฝ่ายค้าน แล้วเชิญหัวหน้าฝ่ายค้านพูด แล้วสรุปในทำนองยั่วฝ่ายเสนอ เชิญฝ่ายเสนอ แล้วฝ่ายค้านสลับกันไปจนหมด แล้วเชิญหัวหน้าฝ่ายค้านสรุปก่อน แล้วหัวหน้าฝ่ายเสนอสรุป (แต่ในการแข่งขันไต่สวนที่อุดมศึกษาแห่งประเทศไทย จะเชิญผู้โต้เพียงครั้งเดียวคือครั้งแรก แล้วผู้โต้ทำหน้าที่ของตนเองตามลำดับจนจบรายการ)

4. เมื่อแต่ละฝ่ายพูดหมดแล้ว ขอคะแนนเสียงจากผู้ฟัง ด้วยการให้ปรบมือ หรือจากคณะกรรมการตัดสิน ด้วยการอ่านคะแนน ต้องขอหรืออ่านคะแนนให้ฝ่ายค้านก่อน จึงขอ หรืออ่านคะแนนให้ฝ่ายเสนอ ถ้าไม่สามารถตัดสินว่าเสียงสนับสนุนฝ่ายไหนมาก ควรให้ผู้ฟังไปตัดสินเอาเอง ไม่ควรบอกว่าเสมอกัน เพราะถ้าบอกว่าเสมอกันก็เท่ากับฝ่ายค้านชนะ เช่น ไต่สวนที่เรื่อง "พ่อค้าดีกว่าข้าราชการ" ถ้าฝ่ายค้านมีเหตุผลดีเสมอไต่สวน ข้าราชการก็เท่า ๆ กับพ่อค้า หรือดีกว่าพ่อค้า ก็เป็นฝ่ายชนะไป

5. ผู้ดำเนินการไต่สวนที่กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้จากการไต่สวนที่ในครั้งนี้ แล้วกล่าวขอบคุณผู้ไต่สวนที่ กล่าวอวยผู้ฟังแทนผู้ไต่สวนที่ ควรลุกขึ้นยืนพร้อมกับผู้ไต่สวนที่ ชายคำนับหญิงพนมมือไหว้ผู้ฟังอีกครั้งหนึ่ง

6. ครูกล่าวชมเชย ให้คำแนะนำในการไต่สวนที่ในวันนี้ แล้วขอแบบประเมินผลจากนักเรียนทุกคน

7. ให้นักเรียนเตรียมข้อคิดเห็นในการไต่สวนที่ในครั้งนี้ เพื่อนำเสนอในชั้นในคาบเรียนต่อไป

8. นักเรียนทุกคนช่วยกันจัดสถานที่ให้อยู่ในสภาพเดิม จัดส่งอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้กับเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนให้เรียบร้อย

การจัดรายการโศกนาฏกรรมในเรื่องที่เรียนระหว่างสัปดาห์ : คาบเรียนที่ 3 (ต่อ)

อุปกรณ์

1. ไมโครโฟน
2. เครื่องบันทึกเสียง (เริ่มบันทึกเสียงตั้งแต่ผู้ดำเนินรายการโศกนาฏกรรมที่เริ่มรายการ)

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการสังเกตจากการดำเนินรายการ การโศกนาฏกรรม และการฟังของนักเรียน
2. จากแบบประเมินผล

ตัวอย่างแบบให้คะแนนโศกนาฏกรรม (อารีย์ สหชาติโกสัย 2527 : 108)

แบบให้คะแนนโศกนาฏกรรม

ผู้จัดโศกนาฏกรรมวันที่ เดือน พ.ศ.
ฝ่ายเสนอ ฝ่ายค้าน

ฝ่ายเสนอ	มารยาท	หลักฐาน อ้างอิง	เหตุผล	หักล้าง	วาทศิลป์	คะแนนรวม
	10	10	20	30	30	100
หัวหน้าฝ่ายเสนอ						
ผู้สนับสนุนคนที่ 1						
ผู้สนับสนุนคนที่ 2						
ผู้สนับสนุนคนที่ 3						
หัวหน้าฝ่ายเสนอสรุป						
รวมคะแนนทั้งสิ้น						

การจัดรายการโทรทัศน์ในเรื่องที่เรียนระหว่างสถาบัน : คาบเรียนที่ 3 (ต่อ)

แบบให้คะแนนโทรทัศน์ (ต่อ)

ฝ่ายค้าน	มารยาท	หลักฐาน อ้างอิง	เหตุผล	หักล้าง	วาทศิลป์	คะแนนรวม
	10	10	20	30	30	100
หัวหน้าฝ่ายค้าน						
ผู้สนับสนุนคนที่ 1						
ผู้สนับสนุนคนที่ 2						
ผู้สนับสนุนคนที่ 3						
หัวหน้าฝ่ายค้านสรุป						
รวมคะแนนทั้งสิ้น						

ฝ่ายชนะ คือ

ผู้ตัดสิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การโต้วาทีในเรื่องที่เรียน ระหว่างสถาบัน (ต่อ)

คาบเรียนที่ 4

วัตถุประสงค์ปลายทาง

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิด และพูดอย่างมีเหตุผล
2. เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
3. เพื่อให้นักเรียนรักการค้นคว้า ทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับบทเรียนดีขึ้น
4. เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความสามารถพิเศษ และพัฒนาความสามารถนั้น

ให้ศึกษาขึ้น

5. เพื่อให้รู้จักทำงานร่วมกับหมู่คณะ อันจะนำไปสู่การสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างผู้ร่วมงาน

6. เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีกับนักเรียนต่างสถาบัน

วัตถุประสงค์นำทาง

1. เพื่อคัดเลือกนักเรียน เพื่อเป็นตัวแทนในการโต้วาทีระหว่างสถาบัน
2. เพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการโต้วาที รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ ให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ดำเนินการ และผู้โต้วาที
3. เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ยอมรับข้อวิจารณ์ คำติ ชมจากผู้อื่น เพื่อปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น
4. เพื่อให้นักเรียนเป็นนักโต้วาทีที่มีความสามารถ และเป็นผู้ดำเนินการโต้วาทีที่มีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การเป็นโฆษก หรือ พิธีกรในโอกาสต่าง ๆ

เนื้อหา

1. การคัดเลือกตัวแทนนักเรียนในการโต้วาที
2. การคัดเลือกผู้ดำเนินการโต้วาที
3. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ ในการจัดโต้วาทีระหว่างสถาบัน

การโต้วาทีในเรื่องที่เรียน ระหว่างสถาบัน (ต่อ)

คาบเรียนที่ 4 (ต่อ)

วิธีสอนและกิจกรรม

1. ครูขอคำแนะนำ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ จากนักเรียนที่ไม่ใช่ผู้ดำเนินรายการ และผู้โต้วาที โดยการเรียกเป็นรายบุคคลไป แล้วจึงขอความคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้ดำเนินรายการ และผู้โต้วาที

2. เมื่อนักเรียนเสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ จนเป็นที่พอใจ และสมควรแก่เวลาแล้ว ครูขอเสียงจากนักเรียนในการเลือกตัวแทนนักเรียน เพื่อโต้วาทีกับสถาบันอื่นต่อไป โดยเลือกตัวจริงเอาไว้ 4 คน สำรองสัก 2 คน ส่วนนักเรียนที่เหลือต้องเป็นผู้ช่วยในการหาข้อมูล หรือวาทศิลป์ที่คมคาย เพื่อหักล้างคู่ต่อสู้

3. เลือกผู้ดำเนินรายการ 1 คน อาจจะเป็นคนเดิม หรือเปลี่ยนใหม่ก็ได้

4. นักเรียนที่เหลือแบ่งหน้าที่กันตามความเหมาะสม และสมัครใจ คือ ฝ่ายสถานที่ ฝ่ายต้อนรับ ฝ่ายจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยคิดค้กับอาจารย์ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนฝ่ายประชาสัมพันธ์ เพื่อให้งานเป็นที่ทราบทั่วไป

5. นักเรียนที่เป็นตัวแทนโต้วาที ไปพบครูเพื่อเขียนบท ซ้อมการโต้วาที หลังจากหาข้อมูลเป็นที่พอใจแล้ว

อุปกรณ์

เทปบันทึกเสียงการโต้วาทีครั้งที่แล้ว เพื่อประกอบการพิจารณาคัดสินเลือกตัวแทน

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการสังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะของนักเรียน
3. จากแบบการให้คะแนนการโต้วาที

การจัดรายการโศกาวาทีในเรื่องที่เรียน ระหว่างสัปดาห์ (ต่อ)

การจัดและเตรียมทีมโศกาวาที

การจัดและเตรียมทีมโศกาวาทีนี้ เป็นกระบวนการที่ต้องทำนอกเวลาเรียนหลังจากการเรียนจบทั้ง 4 คาบแล้ว กล่าวคือ

เมื่อได้ตัวแทนในการโศกาวาที จากการคัดเลือกของครูและนักเรียนแล้ว ครูผู้ฝึกหรือควบคุมทีมโศกาวาที ต้องพิจารณาว่า จะจัดทีมโศกาวาทีและเตรียมทีมอย่างไร ทีมโศกาวาทีของคนจึงจะได้เปรียบคู่ต่อสู้หรือฝ่ายตรงกันข้าม ซึ่งการจัดผู้โศกาวาทีเข้าทีมต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติในการโศกาวาทีที่สำคัญ 2 ประการคือ การพูดหากล้า กับวาทศิลป์ หลักในการพิจารณาให้พิจารณาด้วยการให้คะแนนคุณสมบัติดังกล่าว เป็น 3 ระดับ คือ ดีมาก ดี และพอใช้

การจัดทีมโศกาวาทีนี้ อารีย์ สหชาติโกสัย (2527 : 116-120) ได้แนะนำเกณฑ์ในการจัดผู้โศกาวาทีเข้าทีม 3 แบบ คือ

แบบที่ 1

ผู้โศกาวาที	หากล้า	วาทศิลป์
หัวหน้าทีม	ดีมาก	ดีมาก
ผู้สนับสนุนคนที่ 1	ดีมาก	ดีมาก
ผู้สนับสนุนคนที่ 2	ดี	ดี
ผู้สนับสนุนคนที่ 3	ดี	ดี

แบบที่ 2

ผู้โศกาวาที	หากล้า	วาทศิลป์
หัวหน้าทีม	ดีมาก	ดีมาก
ผู้สนับสนุนคนที่ 1	ดี	ดีมาก
ผู้สนับสนุนคนที่ 2	ดี	ดี
ผู้สนับสนุนคนที่ 3	พอใช้	พอใช้

การจัดรายการโศภาที่ในเรื่องที่เรียน ระหว่างสถาบัน (ต่อ)

การจัดและเตรียมทีมโศภาที่ (ต่อ)

แบบที่ 3

ผู้โศภาที่	วาทศิลป์	หักล้าง
หัวหน้าทีม	ก็มาก	ก็มาก
ผู้สนับสนุนคนที่ 1	ก็	ก็
ผู้สนับสนุนคนที่ 2	ก็	พอใช้
ผู้สนับสนุนคนที่ 3	พอใช้	พอใช้

เป็นที่น่าสังเกตว่า อารีย์ สหชาติโกสีย์ เสนอให้จัดผู้โศภาที่เข้าทีมเรียงตามลำดับความสามารถ เพราะถือว่า

1. เมื่อผู้ฟังฟังหัวหน้าทีมพูดก็มาก ผู้ฟังก็จะชื่นใจและพอใจ
2. เมื่อผู้สนับสนุนคนที่ 1 พูดก็มากอีก ผู้ฟังก็จะชื่นชมและพอใจยิ่งขึ้น
3. แม้ว่าผู้สนับสนุนคนที่ 2 และ 3 จะพูดไม่คึกนักผู้ฟังก็จะให้อภัย
4. เมื่อหัวหน้าทีมขึ้นมาสรุปก็ก็มาก ผู้ฟังก็จะลืมผู้สนับสนุนคนที่ 2 และ 3

ซึ่งพูดไม่คึกนัก

วิธีเขียนบทโศภาที่

การเขียนบทโศภาที่นับว่ามีความสำคัญมาก เพราะจะช่วยให้ผู้โศภาที่ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ให้ความมั่นใจทั้งทางคำเนื่อหาสาระ การลำดับความคิด และวาทศิลป์ที่คมคาย วิธีเขียนบทโศภาที่มีวิธีเขียนดังนี้

1. ผู้คึก ให้เขียนชื่อผู้คึกไว้กลางหัวกระดาษโน้ตทุกแผ่น เพื่อกันไม่ให้ลืมและผิดพลาด
2. ฝ่ายเขาฝ่ายเรา ให้เขียนฝ่ายเรา (เสนอ หรือค้าน) ทัวโต ๆ ทางซ้ายมือ และเขียนฝ่ายเขาทางขวามือ เพื่อกันการสับสนเมื่อผู้โศภาที่จะเอ่ยถึงฝ่ายเขาฝ่ายเรา
3. สาระ ให้เขียนเนื้อหาสาระตั้งแต่ต้นจนจบ แล้วให้ฝึกอ่านบท (อ่านแบบพูด) จนคล่องปาก จะช่วยจำเนื้อหาสาระได้ดีขึ้นเมื่อโศภาที่
4. ข้อหักล้าง ให้ไว้ที่กระดาษเขียนบทไว้สำหรับเขียนเตือนความจำ ในการกล่าวหักล้างฝ่ายตรงกันข้าม

การจัดรายการโต้วาทีในเรื่องที่เรียน ระหว่างสถาบัน (ต่อ)

วิธีเขียนบทโต้วาที (ต่อ)

5. ชี้คเส้นใต้ ให้ชี้คเส้นใต้หรือทำเครื่องหมายที่คำ หรือความสำคัญของบทโต้วาที และช้อกล่าวหาตลอดทั้งแกช้อกล่าวหา เพื่อจะได้เน้นในที่นั้น ๆ

การโต้วาทีระหว่างสถาบัน

เมื่อครูผู้ฝึกการโต้วาที ให้การฝึกซ้อมนักเรียนที่เป็นตัวแทนในการโต้วาทีครั้งนี้ อย่างเต็มที่แล้ว ครูต้องให้ความสนใจนักเรียนที่เป็นเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ และฝ่ายอื่น ๆ ด้วยว่า มีปัญหาอะไรที่ครูจะให้คำแนะนำได้บ้าง การจัดเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมหรือไม่ เช่นอักษรตัวโต ๆ สำหรับติดบนเวที บอกลัญคคิ ชื่อสถาบันทั้งสองแห่ง ป้ายชื่อของผู้โต้วาที ทั้ง 2 ทีม ตลอดจนป้ายชื่ออาจารย์ที่เป็นคณะกรรมการ เตรียมแบบประเมินผลให้พอกับจำนวน ผู้ที่จะเข้าหัง (เตรียมเผื่อไว้ด้วย) คุลล ทรระเตรียมเครื่องเสียง โดยประสานงานร่วมกับ อาจารย์เจ้าหน้าที่โศคหัตสนศึกษา นอกจากนี้ ถ้าทางโรงเรียนมีเครื่องถ่าย วีคีโอ เทป ก็ควรติดค้อเจ้าหน้าที่ให้เตรียมและเป็นฐระในการถ่ายวีคีโอให้ด้วย เพราะวีคีโอนี้มีประโยชน์ หลายอย่างค้อยกัน นักเรียนผู้โต้วาที และผู้ค่านินรายการ จะได้มีโอกาสเห็นข้อค้อ หรือ ข้อบกพร่องของตัวเอง เพื่อแกไขปรับปรุงให้ค้อขึ้น นอกจากนั้น ถ้าการโต้วาทีครั้งนี้สำเร็จ ลุล่วงไปค้อยคิ ก็สามารถเผยแพร่แกโรงเรียนอื่น ๆ ที่ไม่มีโอกาสมาร่วมได้ แต่ถ้าทาง โรงเรียนไม่มีเครื่องถ่ายวีคีโอเทป ก็ใช้เฉพะ เทปบันทึกเสียงก็ได้

วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมโต้วาทีระหว่างสถาบัน

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักคิดและพูค้อย่างมีเหตุผล
2. เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
3. เพื่อให้นักเรียนรักการค่นคคว่า ทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับบทเรียนค้อขึ้น
4. เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความสามารถพิเศษ และพัฒนาความสามารถนั้น

ให้ค้อยิ่งขึ้น

5. เพื่อให้รู้จักทำงานร่วมกับหมู่คณะ อันจะนำไปสู่การสร้างสัมพันธ์ภาพอันคึ

ระหว่างผู้ร่วมงาน

6. เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพอันคึกับนักเรียนค่างสถาบัน

การจัดรายการโต้วาทีในเรื่องที่เรียน ระหว่างสถาบัน (ต่อ)

เนื้อหา

การโต้วาทีระหว่างสถาบัน ญัตติ "วันทองเป็นหญิงสองใจ" หรือ "พระเวสสันดรเสียสละมากกว่าชาติ"

วิธีดำเนินการ

1. นักเรียนที่เป็นฝ่ายปฏิคม ค้อนรับและเชิญแขกต่างสถาบันนั่งในที่ที่เหมาะสม พร้อมทั้งแนะนำห้องน้ำ โรงอาหาร หรือให้บริการน้ำดื่ม
2. เมื่อทุกอย่างอยู่ในสภาพพร้อมแล้ว ผู้ดำเนินรายการโต้วาที ทีมโต้วาที ทั้ง 2 ฝ่าย กรรมการตัดสิน และกรรมการจับเวลา เข้าประจำที่
3. ผู้ดำเนินการโต้วาที ทักทายผู้ฟัง กล่าวอารัมภบท แนะนำผู้โต้ทั้ง 2 ฝ่าย ตลอดจนกรรมการตัดสิน กรรมการจับเวลา เหมือนที่ฝึกในคาบเรียนที่ 3
4. แนะนำ ย้ำในเรื่องกติกาก่ออีกครั้งหนึ่ง เช่น การโต้วาทีในวันนี้ใช้ระบบ 6 5 5 คือหัวหน้าทีมแต่ละฝ่ายพูดคนละ 6 นาที ผู้สนับสนุนคนละ 5 นาที และหัวหน้าทีมแต่ละฝ่ายสรุปคนละ 5 นาที และในการโต้วาทีในวันนี้พิธีกรจะไม่เชิญหรือสรุป
5. เมื่อการโต้วาทีจบแล้ว (คือหัวหน้าฝ่ายเสนอสรุปเสร็จแล้ว) ผู้ดำเนินการโต้วาทีเชิญกรรมการวิจารณ์ ให้ข้อคิดเห็นในการโต้วาทีในครั้งนี้
6. อ่านคะแนนของแต่ละฝ่าย (วิธีการเหมือนที่ฝึกในคาบเรียนที่ 3)
7. ผู้ดำเนินรายการ เชิญประธานในการจัดกิจกรรมโต้วาที กล่าวถึงประโยชน์ และให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะในการโต้วาทีในครั้งนี้
8. ผู้ดำเนินรายการกล่าวขอบคุณประธาน คณะกรรมการตัดสิน คณะผู้โต้วาที และกรรมการจัดงานฝ่ายต่าง ๆ ตลอดจนผู้ฟัง แล้วกล่าวอำลาผู้ฟังแทนผู้โต้วาที
9. ประกาศขอแบบประเมินกิจกรรม เพื่อครูอาจารย์ผู้ฝึกการโต้วาที และนักเรียน จะได้นำมาศึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไข หรือเป็นกำลังใจแก่นักเรียนในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

อุปกรณ์

ไมโครโฟน เครื่องบันทึกเสียง หรือเครื่องถ่ายวิดีโอเทป และอุปกรณ์บนเวที

การจัดรายการโต้วาทีในเรื่องที่เรียน ระหว่างสถาบัน (ต่อ)

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. จากการโต้วาที และดำเนินกิจกรรมของนักเรียน
3. จากแบบประเมินกิจกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. การจัดกิจกรรมการฟังบุคคลภายนอกอภิปรายในโรงเรียนเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์

เมื่อนักเรียนได้เรียนทฤษฎีเกี่ยวกับการอภิปรายในห้องเรียนแล้ว ควรให้นักเรียนมีการฝึกจริงเพื่อเพิ่มพูนทักษะ และประสบการณ์ให้กว้างขึ้น แต่ก่อนที่นักเรียนจะได้ฝึกการอภิปรายด้วยตนเองนั้น นักเรียนควรจะได้เห็นแบบอย่างการอภิปรายที่ถูกต้อง จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ มีความสามารถในการอภิปราย และมีวาทีศิลป์พอสมควร ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ และทัศนะเกี่ยวกับการอภิปรายให้กว้างขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงควรจัดกิจกรรมการฟังบุคคลภายนอกอภิปรายในโรงเรียนเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ให้แก่ นักเรียน

แนวทางในการจัดกิจกรรม

1. เลือกหัวข้อที่น่าสนใจและสอดคล้องกับบทเรียน หรือเกี่ยวกับนักเรียนโดยตรง เช่น "วัยรุ่นกับสิ่งแวดล้อม" หรือ "วรรณกรรมปัจจุบันกับวัยรุ่นวัยเรียน" เป็นต้น
2. เลือกผู้อภิปรายที่มีความรู้ความสามารถ หรือมีความสนใจ หรือมีประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ และที่สำคัญคือ ผู้อภิปรายควรมีความสามารถทางวาทีศิลป์อยู่บ้าง เพื่อจะได้ถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็นแก่แก่นักเรียนได้เข้าใจ และน่าสนใจ ไม่เบื่อหน่าย
3. กำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต เวลา และรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อแจ้งให้ผู้อภิปรายทราบแต่เนิ่น ๆ เพื่อจะได้เตรียมการต่าง ๆ ได้พร้อม
4. ทว่าหนังสือเชิญผู้อภิปรายพร้อมทั้งรายละเอียดต่าง ๆ ตามข้อ 3
5. จัดให้ผู้อภิปรายแต่ละท่านมีโอกาสพบกันอย่างน้อยที่สุด 1 ครั้ง เพื่อทำความรู้จักกัน และจัดแบ่งเนื้อหา เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน
6. เชิญผู้ดำเนินการอภิปราย ควรเป็นผู้มีความรอบรู้ในเรื่องที่จะอภิปราย มีปฏิภาณไหวพริบดี และมีมนุษยสัมพันธ์ดี หรือถ้าจำเป็นจริง ๆ ครูอาจดำเนินการเองได้
7. เตรียมการประชาสัมพันธ์และแจ้งให้นักเรียนทราบอย่างทั่วถึง
8. เตรียมนักเรียนเพื่อเป็นผู้ฟังที่ดี และการต้อนรับผู้อภิปราย
9. ประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน เพื่อความสะดวกในการดำเนินงาน

แผนการจัดกิจกรรมการฟังบุคคลภายนอกอภิปรายในโรงเรียนเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เห็น และเรียนรู้แบบอย่างการอภิปรายที่ถูกต้องจากผู้ทรงคุณวุฒิ
2. เพื่อให้นักเรียนได้เพิ่มพูนทักษะ และประสบการณ์ในการอภิปราย
3. เพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าซักถามผู้อภิปราย
4. เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัวได้กว้างขึ้น

เนื้อหา

การฟังการอภิปรายเรื่อง "วัยรุ่นกับสื่อมวลชน" หรือ "วรรณกรรมปัจจุบันกับวัยรุ่น" จากผู้ทรงคุณวุฒิ

วิธีสอนและกิจกรรม

1. ครูพู่ทศยุ ชักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง "สื่อมวลชน" หรือ "วรรณกรรมปัจจุบัน" ที่นักเรียนสนใจ
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปราย หรือแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับสื่อมวลชน หรือวรรณกรรมปัจจุบัน
3. นำเข้าสู่การฟังการอภิปราย โดยสรุปความคิดเห็นของนักเรียนโดยทั่ว ๆ ไป แล้วชักชวนให้นักเรียนลองฟังทัศนะของบุคคลอื่น ที่มีความรู้ และสนใจในเรื่องเดียวกัน กับนักเรียนดูบ้าง ว่าจะมีความเห็นสอดคล้อง หรือแตกต่างกันเพียงไร หรือมีอะไรอื่นอีกที่น่าสนใจแก่นักเรียนยังไม่ทราบ หรือมองไม่เห็นบ้าง
4. แจ้งวัน เวลา และเรื่องที่จะอภิปรายให้นักเรียนทราบ
5. ให้ความสนใจให้นักเรียนอยากฟัง และประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง ทั้งทางป้ายประกาศ และเครื่องกระจายเสียงของโรงเรียน
6. แจ้งให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนต้องเขียนเรียงความเรื่องที่ได้ฟังจากการอภิปรายให้ละเอียด กระจ่างชัด พร้อมทั้งเตรียมให้คำวิพากษ์ วิเคราะห์อย่างจริงจังด้วย

อุปกรณ

- รูปภาพต่าง ๆ เกี่ยวกับสื่อมวลชน
- นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ประเภทต่าง ๆ
- วรรณกรรมบางเล่ม เช่น "ถนนนอกเมือง" "ผู้หญิงคนนั้นชื่อบุรุษ" "เด็กชายชาวเล" "หมู่บ้านอาบจันทร์" และ "โตะ โตะ จัง เด็กหญิงข้างหน้าต่าง" เป็นต้น

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการเข้าฟังการอภิปราย
3. จากการเขียนเรียงความของนักเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. การอภิปรายโดยนักเรียนแบ่งกันสนับสนุนและคัดค้านการอภิปราย หรือ "การอภิปรายเชิงโต้" (Debate Discussion)

การฝึกปฏิบัติจริงของนักเรียน หลังจากศึกษาและเรียนรู้จากทฤษฎี และศึกษาและเรียนรู้จากตัวอย่างที่ถูกต้องแล้ว นับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและเหมาะสมอย่างยิ่ง โดยปกติแล้ว การอภิปรายจะให้ประโยชน์อย่างยิ่งทั้งส่วนรวม และส่วนตัวของผู้อภิปรายเอง ซึ่งการอภิปรายแบบต่าง ๆ นั้น ผู้อภิปรายต้องศึกษาหาความรู้ในเรื่องที่จะอภิปรายอย่างกว้างขวาง ทั้งยังต้องเป็นผู้มีวาทศิลป์อย่างก็คล้าย แต่การอภิปรายโดยนักเรียนแบ่งฝ่ายกันสนับสนุน หรือคัดค้าน ซึ่งเรียกว่า "การอภิปรายเชิงโต้" นี้ ผู้อภิปรายต้องศึกษาเรื่องที่จะอภิปรายให้ถ่องแท้ ทั้งในแง่สนับสนุนฝ่ายของตนเอง และคัดค้านฝ่ายตรงกันข้ามด้วย ซึ่งการอภิปรายแบบนี้ สมควรอย่างยิ่งที่ครูผู้สอน จะนำมาให้นักเรียนได้ฝึกฝน เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ให้กว้างขึ้น และดียิ่งขึ้น

แนวทางในการจัดกิจกรรม

เนื่องจากการอภิปรายเชิงโต้ มีลักษณะคล้ายกับการโต้วาที จึงมีแนวทางในการจัดกิจกรรมที่เหมือนกัน เพียงแต่ว่า ครูผู้สอนเตรียมงานแค่เพียงในคาบเรียนเท่านั้น และใช้เวลาเพียง 2 คาบเรียน

คาบเรียนที่ 1-2

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนเพิ่มเติมอย่างกว้างขวาง
2. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการคิด และพูดอย่างมีเหตุผล
3. เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
4. เพื่อให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นตามที่ตนเองคิด หรือเข้าใจ
5. เพื่อให้นักเรียนรู้จักเคารพความคิดเห็นของบุคคลอื่น เคารพบุคคล ในขณะที่มีการอภิปราย อันจะส่งผลไปถึงการดำเนินชีวิตประจำวันด้วย
6. ทำให้นักเรียนได้รับความรู้จากบุคคลอื่น ในแง่มุมต่าง ๆ ทำให้สติปัญญาแตกฉานขึ้น
7. เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ ที่มีโอกาสนำความรู้ ความคิดเห็นของตนเอง เสนอต่อบุคคลอื่น

การจัดรายการอภิปรายเชิงโต้ (ต่อ)

เนื้อหา

1. การอภิปรายเชิงโต้ - ความหมาย และประโยชน์ (ตามเรียนที่ 1)
2. การอภิปรายเชิงโต้ เรื่อง "ชุมชนเป็นบุคคลที่ควรยกย่อง" หรือ "การที่พระเวสสันดรให้ลูกเป็นทานแก่ชุมชนเป็นการกระทำที่เห็นแก่ตัว" (ตามเรียนที่ 2)

การอภิปรายเชิงโต้ (Debate Discussion) เป็นการอภิปรายที่มีทั้งฝ่ายเสนอ และฝ่ายค้าน และมีประธานคอยรักษาระเบียบเวลา นิยมใช้ในการตัดสินใจปัญหาใดปัญหาหนึ่ง ถ้าฝ่ายใดมีเหตุผลดีกว่า ก็ถือว่าเป็นฝ่ายชนะ แล้วนำข้อคิดเห็นนั้นไปถือปฏิบัติ การอภิปรายชนิดนี้ ได้กลายมาเป็นการโต้วาทีในปัจจุบัน (อารีย์ สหชาติโกสัย 2527 : 98)

ประโยชน์ของการอภิปราย

ฉนวน สุรสิทธิ์ (2517 : 290-292) ได้ชี้ให้เห็นประโยชน์ของการอภิปราย ทั้งประโยชน์ส่วนรวม และประโยชน์ส่วนตัว ดังนี้

ประโยชน์ส่วนรวม

1. สามารถนำผลจากการอภิปรายไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ตามต้องการ
2. สามารถที่จะสรุปข้อคิดเห็นหลาย ๆ คำนให้เป็นอย่างเดียวกัน
3. คำตอบหรือผลของการอภิปรายเป็นผลของการเสนอความคิด ความรู้ ประสบการณ์ ทฤษฎี หรือหลักวิชาการอันเป็นแนวปฏิบัติที่ไต่ผล ที่กลุ่มบุคคลนั้นมีอยู่ ทำให้คำตอบเป็นที่เชื่อถือได้
4. ทำให้บุคคลเคารพความคิดเห็นของบุคคลอื่น หรือความคิดเห็นของส่วนรวมอันเป็นลักษณะของประชาธิปไตย
5. ทำให้บุคคลรู้จักการทำงานร่วมกับหมู่คณะ ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน
6. ทำให้บุคคลรู้จักประพฤติกินให้มีความเป็นประชาธิปไตย และใช้ชีวิตแบบประชาธิปไตยให้เป็นนิสัยสืบไป
7. ทำให้บุคคลรู้สึกคนว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมอย่างแยกไม่ออก
8. ทำให้บุคคลมีความรัก และความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ

การจัดรายการอภิปรายเชิงโต้ (ต่อ)

ประโยชน์ส่วนบุคคล

1. ทำให้บุคคลกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นตามที่ตนเองคิด หรือเข้าใจ
2. ทำให้บุคคลรู้สึกร่วมกันว่า คนจะต้องรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย จะต้องทำให้สำเร็จลุล่วงไป
3. ทำให้บุคคลรู้จักเคารพความคิดเห็น เคารพบุคคล เคารพตำแหน่งหน้าที่ ในขณะที่มีการอภิปราย หรือแม้แต่การดำเนินชีวิตประจำวัน
4. ทำให้รู้จักระเบียบแบบแผนของการพูด และแบบแผนในการทำงาน
5. ทำให้เป็นคนรู้จักระงับอารมณ์ ให้มีความสงบ อุดม ทน ความกาลเทศะอันควร
6. ทำให้เป็นผู้รู้จักการวางแผนงานก่อนทำงานนั้น ๆ เสมอ
7. ทำให้มีความรู้สึกภูมิใจที่มีโอกาสนำความรู้ของตนแสดงต่อบุคคลจำนวนมาก
8. ทำให้ผู้ร่วมอภิปรายได้ใช้สติปัญญาอย่างคล่องแคล่ว คิดได้ทันทีทันใด พูดได้ทันทีทันใด

9. ทำให้ผู้ร่วมอภิปรายสุขุม รอบคอบในการคิด และการพูด
10. ทำให้ผู้ร่วมอภิปรายได้รับความรู้เพิ่มเติมจากบุคคลต่าง ๆ กัน ทำให้สติปัญญาแตกฉานขึ้น

วิธีสอนและกิจกรรม

คาบเรียนที่ 1

1. ครูซักถามพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับวรรณคดีที่ใดเรียนมา
2. ถามถึงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวรรณคดี หรือตัวละครในวรรณคดี ว่าชอบหรือไม่ชอบ หรือพฤติกรรมของตัวละครนั้น ๆ สมควรหรือไม่เพียงใด
3. ซักชวน ยั่วยุให้เกิดการอภิปรายเชิงโต้ขึ้น
4. ครูและนักเรียนช่วยกันเสนอตุ๊กติในการอภิปรายเชิงโต้ เช่น "ซุกกเป็นบุคคลที่ควรยกย่อง" หรือ "การที่พระเวสสันดรให้ลูกเป็นทานแก่ซุกกเป็นการกระทำที่เห็นแก่ตัว" เป็นต้น
5. แบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วส่งตัวแทนเพื่อจับสลากว่า กลุ่มของใครจะเป็นฝ่ายใด

การจัดรายการอภิปรายเชิงโต้ (ต่อ)

วิธีสอนและกิจกรรม

คาบเรียนที่ 1 (ต่อ)

6. นักเรียนในกลุ่มเลือกตัวแทนเพื่อเป็นผู้อภิปราย ฝ่ายละ 4 คน
7. เลือกนักเรียนเพื่อเป็นผู้อภิปราย และกรรมการจับเวลา อย่างละ 1 คน
8. นักเรียนแต่ละฝ่ายประชุมปรึกษารื้อกันในช่วงกลุ่ม เพื่ออภิปราย

ในคาบเรียนต่อไป

คาบเรียนที่ 2

1. ผู้ดำเนินการอภิปราย ผู้อภิปราย และกรรมการจับเวลาเข้าประจำที่
2. ผู้ดำเนินการอภิปรายกล่าวทักทายผู้ฟัง อารัมภบท และแนะนำผู้อภิปราย
3. ผู้ดำเนินการอภิปรายแนะนำตนเอง แล้วกล่าวเร้าใจผู้ฟังถึงผู้ที่ที่จะอภิปราย
4. ผู้ดำเนินการอภิปราย เชิญผู้อภิปราย โดยเชิญสลับกันระหว่างฝ่ายเสนอ และฝ่ายค้าน เมื่อผู้อภิปรายแต่ละคนพูดจบ กล่าวขอบคุณผู้อภิปราย และสรุปการพูดของคนก่อน แล้วกล่าวนำในการพูดของคนต่อไป
5. เมื่อผู้อภิปราย ทำหน้าที่ของตนเสร็จเรียบร้อยแล้ว เชิญหัวหน้าฝ่ายค้านสรุป และหัวหน้าฝ่ายเสนอสรุปเป็นคนต่อไป
6. ผู้ดำเนินการอภิปรายขอคะแนนจากคณะกรรมการ หรือความเห็นจากผู้ฟัง โดยการปรบมือ
7. ผู้ดำเนินการอภิปรายกล่าวถึงประโยชน์ในการอภิปรายวันนี้ แล้วขอบคุณกรรมการ ผู้อภิปราย
8. ครูกล่าวทัก-ชม ให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้อภิปราย ให้ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมต่อไป

อุปกรณ์

ไมโครโฟน เครื่องบันทึกเสียง และ สัญญาณบอกเวลา

การวัดผลและประเมินผล

จากการสังเกต การให้ข้อคิดเห็น การตอบคำถาม และการอภิปรายของนักเรียน

5. การฝึกเป็นโฆภกวิหิตุ โหระหัตถ์ หรือพิริกรในโอกาสต่าง ๆ

"การฝึกเป็นพิริกรหรือโฆภกในโอกาสต่าง ๆ โดยการจักสถานการณั้จำลอง"

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า "โฆภก" เป็นบุคคลสำคัญในงานพิริ หรืองานรื่นเริงต่าง ๆ งานจะดำเนินไปอย่างราบรื่น สักคิสิทธิสมกับเป็นงานพิริการ หรือสฤกสนานสมกับเป็นงานรื่นเริงหรือไม่ เพียงใดนั้น ขึ้นกับ "โฆภก" ฉะนั้นเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่จะฝึกฝนการเป็นโฆภกที่ดี เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ อื่นๆ การให้นักเรียนออกมาฝึกเป็นโฆภกในคามเรียนตามปกตินั้น อาจจะไม่สมจริง และเป็นที่น่าสนใจของนักเรียนเท่าที่ควร การจักสถานการณั้จำลองในการจักงานพิริ หรืองานรื่นเริงประกอบไปด้วยนั้น จะเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์การฝึกการพูดในการเป็นโฆภก และพูดในโอกาสพิเศษต่าง ๆ อย่างสมจริงยิ่งขึ้น

การจักสถานการณั้จำลองเพื่อฝึกเป็นโฆภกในงานพิริ งานรื่นเริง และการพูดในโอกาสต่าง ๆ นี้ จักนอกเวลาเรียน ในโอกาสปิควิษาเรียน หรือปิคภาคเรียน และเป็นการฝึก และทดสอบการพูดในโอกาสสุดท้าย ของรายวิษา นักเรียนหลาย ๆ คน จะมีโอกาสได้ฝึก หมุนเวียนเปลี่ยนกันฝึกอย่างทั่วถึง นักเรียนที่ไม่ค่อยมีโอกาสฝึกในคามเรียน ให้กำหนดให้ฝึกในช่วงนี้ด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อฝึกนักเรียนให้มีความรู้ และทักษะในการเป็นโฆภกในงานต่าง ๆ
2. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดในโอกาสพิเศษต่าง ๆ อย่างสมจริง
3. เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธ์อันดีในหมู่คณะ
4. เพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์กว้าง และเข้าใจบทเรียนดีขึ้น

เนื้อหา

1. โฆภก - ความหมาย และความสำคัญ

"ผู้แจ้งรายการต่าง ๆ ในการจักงาน เป็นผู้ดำเนินรายการให้รายรื่น สักคิสิทธิสมกับเป็นงานพิริการ หรือดำเนินรายการให้สฤกสนานสมกับเป็นงานรื่นเริง งานจะดำเนินไปอย่างราบรื่นหรือไม่เพียงใดขึ้นกับโฆภก โฆภกจึงนับว่าเป็นหัวใจของงาน"

2. การพูดในโอกาสต่าง ๆ

- การจัดงานวันรับประกาศนียบัตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (การกล่าวเปิดงาน)
- การกล่าวคำอวยพร
 - งานมงคลสมรส
 - งานวันเกิด
 - การกล่าวต้อนรับ
 - การกล่าวไว้อาลัยผู้ที่ย่างงาน หรือออกจากงาน
 - การกล่าวอำลา

วิธีสอน/การจัดกิจกรรม

ในการจัดกิจกรรมนี้ ครูแจ้งโครงการให้นักเรียนทราบล่วงหน้า เพื่อช่วยกันวางแผนงาน แบ่งหน้าที่การรับผิดชอบตามความสนใจ ความถนัด เพื่อเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดงาน เช่น อาหารว่าง เครื่องดื่ม และเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็น ส่วนนักเรียนที่ควรทำหน้าที่เป็นโฆษกในงานต่าง ๆ และผู้ที่ต้องกล่าวคำพูดตามกำหนดการ จะได้เตรียมตัวอย่างดีที่สุด แล้วเริ่มงานตามลำดับ คือ

1. การจัดงานวันประกาศนียบัตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในการจัดงานพิธีนี้ มีบุคลากรที่ต้องทำหน้าที่คือ โฆษก และประธานในการจัดงาน (กล่าวเปิดงาน) ส่วนนักเรียนอื่น ๆ ในฐานะผู้ร่วมงาน

เมื่อเตรียมทุกอย่างพร้อมแล้ว โฆษกเริ่มทำหน้าที่ของตนเอง โดยการกล่าวคำขึ้นต้น แจ้งรายการต่าง ๆ ตั้งแต่รายการแรกจนถึงรายการสุดท้าย จากนั้นโฆษกกล่าวเชิญประธานเปิดงาน ในทำนองที่ว่า "กระผม (ดิฉัน) ในนามคณะกรรมการจัดงาน ขอเรียนเชิญท่านประธาน (หรือท่านผู้อำนวยการ) ใ้มากล่าวเปิดงาน ขอเรียนเชิญครับ (คะ)" เมื่อพูดเสร็จโฆษกโค้งคำนับประธาน แล้วรีบจัดไมโครโฟนให้เหมาะสม

ขณะประธานพูด โฆษกต้องยืนอยู่ข้างขวาหรือซ้าย ห่างประธานพอสมควร หันหน้าไปทางประธานและอยู่ในท่าสำรวม

เมื่อประธานกล่าวจบ โฆษกกล่าวขอบคุณประธานในการจัดงาน

2. การกล่าวคำอวยพร

เมื่อการจัดสถานการณ์เกี่ยวกับงานวันรับประกาศนียบัตรเสร็จแล้ว ก็เปลี่ยนบรรยากาศไปสู่งานรื่นเริง คืองานมงคลสมรส และงานวันเกิด

2.1 งานมงคลสมรส ในการจัดสถานการณ์นี้ บุคคลที่สำคัญคือ โฆษก กล่าวอวยพรในนามของบูมารวมงาน กล่าวในนามของเจ้าภาพ และคู่บ่าวสาว กล่าวขอบคุณบูมารวมงาน

2.2 งานวันเกิด มีบุคลาการที่สำคัญ คือ โฆษก และผู้อ่านวพรวันเกิด เมื่อจัดเตรียมทุกอย่างพร้อมแล้ว โฆษกทำหน้าที่ของตนเอง กล่าวเชิญบุคลาการฝ่ายต่าง ๆ กังกล่าวขึ้นกล่าวคำอวยพร และขอบคุณ

3. การกล่าวต้อนรับ

ในการกล่าวต้อนรับนี้ จัดสถานการณ์จำลองในโอกาสที่สภามันอื่นมาเยี่ยมเยือน โดยมีบุคลาการที่สำคัญต้องทำหน้าที่คือ โฆษก คิวแทนเจ้าภาพ และคิวแทนบูมาเยือน

เมื่อเตรียมการพร้อมแล้ว โฆษกกล่าวทักทายผู้ฟังแล้วเชิญคิวแทนเจ้าภาพกล่าวต้อนรับ แล้วคิวแทนบูมาเยือนกล่าวตอบ ตามลำดับ

4. การพูดไว้อาลัยผู้ที่ย่างงาน หรือออกจากงาน และการกล่าวอำลา

ในงานนี้มีบุคลาการที่สำคัญที่ต้องทำหน้าที่คือ โฆษก คิวแทนกล่าวไว้อาลัย และผู้ย่างงาน หรือออกจากงานกล่าวอำลา โดยโฆษกทำหน้าที่ดำเนินการเหมือนงานอื่น ๆ

เมื่อการจัดสถานการณ์ต่าง ๆ สิ้นสุดลงแล้ว ครู หรืออาจารย์ผู้ฝึกกล่าวให้คำชมเชย หรือขอแนะนำ จากนั้นครูผู้สอนกล่าวปิดรายวิชาเรียน

อุปกรณ์

ไมโครโฟน และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดงานเลี้ยง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้สอนควย

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการสังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. จากการเล่นบทบาทสมมติในหน้าที่ต่าง ๆ ของนักเรียน (ให้คะแนนตามแบบการประเมินผลการพูด)

ประวัติผู้เขียน

นางลมโซย เจริญวงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2497 ที่อำเภอ
อำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษ และ
วิชาโทภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน เมื่อ พ.ศ. 2519
รับราชการครั้งแรก ที่โรงเรียนนารีบุญกุล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ 25
พฤษภาคม 2519 สืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4
โรงเรียนนารีบุญกุล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย